

de

APRIL-MEI 1979

ECHTE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

**Uur nul
voor de
vrije wereld!**

**HET WONDER
VAN DE
MIMICRY**

**ZEVEN BEWIJZEN VAN
GODS
WARE KERK**

**WAAROM
VERBERGT
GOD ZICH?**

de
ECHE WAAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

12e jaargang No. 4

april-mei 1979

ARTIKELEN

Zeven bewijzen van Gods ware Kerk — deel twee	2
Uur nul voor de vrije wereld	4
Waarom verbergt God zich?	8
Het wonder van de mimicry	12
God jaarlijkse Heilige Dagen	18
De sabbat en de tien geboden	22

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
-----------------------------------	---

BIJ ONZE OMSLAG

Het brandpunt van de toenemende crisis in het strategische gebied van de Perzische Golf en de Indische Oceaan, is het door strijd verscheurde Iran. Sjah Mohammed Reza Pahlevi werd gedwongen in ballingschap te gaan, waarna politieke en religieuze krachten met elkaar wedijverden om de macht. Het voortdurende geweld in Iran en daaraan grenzende landen houdt een ernstig gevaar in voor de westerse wereld (zie pagina 4).

Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
Utrecht
(Nederland)

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor de *Plain Truth* schrijf naar:

• *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, St. Albans, Herts., Engeland Tel. Nr. Radlett (092 76) 2670

• *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena, California 91123

• *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver 1, B.C.
• *Australië en Zuidoost-Azië:* G.P.O. Box 345, Sydney NSW 2001

• *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1
• *Zuid-Afrika, Mauritius en Malawi:* P.O. Box 1060, Johannesburg

• *Filippijnen:* P.O. Box 2603, Manila 2801
• *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico

• *West-Indië:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerkers zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek. No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 11. *Nederland:* Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, Utrecht (Nederland).

Het Engelstalige moedertijdschrift *The Plain Truth* wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, Pasadena, Californië. De Nederlandse editie wordt uitgegeven te St. Albans, Engeland. © 1979 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

Hoofdredacteur:

HERBERT W. ARMSTRONG

Chef-redacteurs: Jon Hill, Herman L. Hoeh, Raymond F. McNair, Roderick C. Meredith

Redacteur vormgeving: Brian W. Knowles

Adj.-redacteur vormgeving: John R. Schroeder

Kernredactie: Lawson C. Briggs, Robert A. Ginskey, Richard H. Sedliacik

Redactiemedewerkers: Elbert Atlas, Charles V. Dorothy, Lester L. Grabbe, Robert C. Smith

Medewerkers: Pamela Antion, Cheryl Graunke, Linda Martens, Janet Schroeder

Kopijredacteur: Ron Beideck, Peter Moore, Clayton Steep

Hoofd nieuwsbureau: Gene H. Hogberg

Nieuwsbureau medewerkers: Janet Abbot, Jeff Calkins, Werner Jebens, Donald D. Schroeder, Keith Stump

Art Director: Greg S. Smith

Grafische verzorging: Ronald Grove

Fotografische verzorging: Warren Watson (chef), Charles Buschmann, Joyce Hedlund, Alfred Hennig

Fotoarchief: Alan Leiter

Hoofd distributie en productie: Roger G. Lippross; *Distributie:* Boyd Leeson; *Productie:* Steve Etherton; *Coordinator uitgeverij:* Syd Attenborough; *Medewerkers:* Joanna White, Michelle Rasmussen

Administrateur: Stanley R. Rader

Hoofd pastorale zaken: Roderick C. Meredith

Internationale edities:

Nederlands: Bram de Bree

Duits: John B. Karlson

Engels (Groot-Brittannië): Peter Butler

Frans: Dibar K. Apartian

Spaans: Ralph D. Levy

Kantoren: *Auckland,* Nieuw Zeeland: Robert Morton; *Bonn,* West-Duitsland: Frank Schnee; *St. Albans,* Engeland: Frank Brown; *Burleigh Heads,* Australië: Dean Wilson; *Genève,* Zwitserland: Bernard Andrist; *Johannesburg,* Zuid-Afrika: Roy McCarthy; *Manila,* Filippijnen: Colin Adair; *Utrecht,* Nederland: Bram de Bree; *Vancouver,* B.C. Canada: Leslie McCullough; *Mexico City,* Mexico: Thomas Turk

Persoonlijk van...

Zij geloofden niet wat Hij zei

Hoe meer ik reis, des te sterker vallen mij de ellendige toestanden in de wereld van vandaag op — en hoe meer ik de geschiedenis bestudeer, des te meer raak ik ervan overtuigd dat de eigenlijke *grondoorzaak* van alle problemen en kwaden waarmee de mensheid worstelt, in slechts zes woorden kunnen worden samengevat: „Ze geloofden niet wat hij zei.” En ook tháns geloven ze nog altijd niet wat hij zegt!

Stel dat u plotseling tot bewustzijn wordt gewekt, dat u eensklaps als het eerste menselijke wezen bent geschapen. Uw Schepper zit naast u en onthult u de voor uw leven *uiterst gewichtige kennis*, zonder welke u eenvoudig niet kúnt.

Hij zet u uiteen dat hij u en ook de vrouw aan uw zijde zodanig heeft geschapen dat u zich kunt voortplanten. Te zijner tijd zult u de aarde met miljoenen nakomelingen bevolken.

Hij onthult u verder dat hij voor u een manier van leven heeft aangegeven, die zal leiden tot vrede tussen de personen, de groepen en de volkeren die na u zullen ontstaan. Deze manier van leven is een onontkoombare geestelijke wet, die zich voortdurend manifesteert, net zo automatisch en onvermijdelijk als de wet van de zwaartekracht, die hij u demonstreert. Het is de fundamentele wet van zijn gezag, waarmee hij het uitgestrekte heelal dat zijn schepping is, bestuurt. Het is de wet der liefde, die vrede, geluk, vreugde, overvloed en algehele welvaart zal brengen; en als u en uw kinderen deze wet tot uw manier van leven kiezen, zal hij u ook nog het eeuwige leven schenken, de gave die hij u nog niet heeft verleend.

Deze manier van leven wordt verzinnebeeld door een boom in het midden van de prachtige hof, waarin hij u heeft geplaatst, en die de boom des levens wordt genoemd. Maar voor het geval u voor uzelf wilt uitmaken wat goed en wat kwaad is, staat daar nog een tweede, zéér speciale symbolische boom, een die óók vruchten draagt. Dit is de boom der kennis van goed en kwaad. Maar uw Schepper *verbiedt* u van deze boom te nemen, want dat is ongehoorzaamheid aan zijn wet; en indien u besluit ongehoorzaam te zijn en van de boom

gaat eten, dan zult u sterven, want de straf voor de zonde (d.i. overtreding van zijn wet) is de dood.

Zou u geloven wat uw Schepper daar zei? Werkelijk? Adam en Eva geloofden het niet.

God, hun Schepper, had hun zijn weg, zijn manier van leven gewezen. Als zij die verwierpen en hun *eigen* weg gingen, zou dit leiden tot smart, vervloeking, ellende, lijden — en de dood!

Maar Satan, in de symbolische gestalte van een slang, kwam naar hen toe en zei dat God *lóóg*. Het was niet waar dat zij dan stellig zouden sterven. Ze waren onsterfelijke zielen. Hij herinnerde hen aan het superieure menselijke verstand dat zij bezaten. Ze konden gerust een eigen manier van leven, een eigen weg bedenken en die volgen. Bovendien . . . konden ze God wel *gelóven*? Ze hadden immers alleen maar zijn woord — meer niet.

Ze moeten toen hebben gezegd: „Ja, dat moet wel zo zijn! Per slot van rekening . . . hoe kunnen we ooit zekerheid krijgen? We hebben alleen maar Gods woord dat het zo is. We kunnen veel beter een proef nemen . . . om zekerheid te krijgen! Laten we het beproeven. Laten we zelf maar beslissen . . . de kennis gebruiken van wat goed en kwaad is.”

Aldus ondernamen ze het eerste wetenschappelijke experiment. Zelfs vandaag nog verwerpt de wetenschappelijke methode de openbaring als bron van kennis en begrip.

Adam en Eva verwierpen destijds de goddelijke openbaring zoals de moderne wetenschap dat vandaag nóg doet. Ze geloofden het woord van hun Schepper niet! En het geschiedde dat „de vrouw zag [waarneming] dat de boom goed was om van te eten, en dat hij een lust was voor de ogen, ja, dat de boom begerlijk was om daardoor verstandig te worden [menselijke redenering], en zij nam van zijn vrucht [experiment] en at, en zij gaf ook haar man, die bij haar was, en hij at” [Gen. 3:6].

Zo'n 4000 jaar later zond God zijn zoon, Jezus Christus, in deze wereld en wel met een boodschap uit de hemel. Deze boodschap was in wezen dezelfde als die welke hij de eerste twee mensen (Zie verder pagina 27)

Deel twee

7

BEWIJZEN VAN GODS WARE KERK

Waar is vandaag de dag de ene en enig ware Kerk — de Kerk die door Jezus Christus in het jaar 31 n.C. is gesticht? Zeven fundamentele waarheden die haar duidelijk identificeren.

door Herbert W. Armstrong

Het eerste bewijs van de ware Kerk — het ware begrip van wie en wat God is — verscheen in het maartnummer van De Echte Waarheid. Wij vervolgen nu met bewijs twee en drie.

Bewijs twee:

Gods bestuur en de schepping van heilig, rechtschapen karakter

De belangrijkste scheppingsdaad van God is de schepping van een heilig, rechtschapen karakter.

Dat is zo'n ontzagwekkende taak dat zelfs God in al zijn majesteit, met zijn weergaloze, bovennatuurlijke almacht zo'n karakter niet zonder meer door een wilsbesluit kan scheppen.

Met dit karakter bedoelen wij het

vermogen van een individueel zelfbewust denkend wezen met volkomen morele vrijheid (de mogelijkheid zelf in vrijheid te kiezen) om het juiste van het verkeerde, het goede van het kwade te onderscheiden, om beslissingen te kunnen nemen en om met Gods hulp de wilskracht te ontwikkelen om het juiste en goede te doen, ook tegen de eigen begeerten in.

Engelen eerst geschapen

Laten wij even teruggaan naar Johannes 1:1 „In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God.”

Dit is de vroegste getuigenis van een prehistorische tijd die misschien miljoenen of miljarden jaren geleden is. De twee eeuwiglevende Geestwezens die tezamen de ene God uitmaakten, waren toen alleen in een lege wereldruimte. Er bestond toen nog geen stoffelijk heelal.

Maar evenals ook de mens nadenkt, ontwerpen en plannen maakt, voordat hij iets gaat maken, zo ook God die, veel later, de mens maakte naar zijn beeld en gelijkenis.

God, samen met het Woord, ontwierp eerst het plan, de blauwdruk voor de schepping van engelen die, evenals Hij, geheel uit geest bestaande onsterfelijke wezens zijn. God schiep de engelen, voordat Hij het stoffelijke heelal maakte, zoals elders in de bijbel wordt geopenbaard.

De twee fasen van de schepping

Er is een tweefasenprincipe in Gods scheppingsproces. Engelen waren de eerst-geschapen denkende, met rede begaafde individuele wezens die God schiep.

De engelen werden geschapen met een verstand, met het vermogen tot denken, redeneren en kiezen. Maar hun schepping was niet voltooid dan nadat in hen een karakter — hetzij goed of kwaad — tot ontwikkeling was gekomen. En dit is een proces dat moet worden doorgemaakt. Die karakterontwikkeling was de tweede fase in hun tweeledige schepping.

God onderrichtte hen om te beginnen in de dingen van zijn weg — de weg van een rechtschapen karakter. Het was de weg van Gods geestelijke

wet, de grondslag van Gods bestuur.

Daarna kwam de tijd van de schepping van het stoffelijke heelal. Er bestond een fundamenteel verband tussen de schepping van de engelen en die van het stoffelijke heelal. Ook dit werd namelijk volgens het dualiteitsbeginsel geschapen.

Om u dit duidelijk te maken zou ik deze stoffelijke schepping willen vergelijken met het maken van niet geheel afgewerkte meubelen zoals men die soms kan kopen. Dergelijke meubelen kunnen van uitstekende kwaliteit zijn, maar ze zijn niet afgewerkt, niet geveerd, niet met beits behandeld etc.

Zo schiep God de hemelen en de aarde — het heelal met zijn ontelbare planeten in zonne- en melkwegstelsels, met onder de planeten ook de aarde, Mars, Jupiter, Saturnus, enz.

Uit Genesis 1:1 waar in het oorspronkelijke Hebreeuws en de moderne vertalingen „hemelen” staat, in het meervoud dus, en uit Genesis 2:4 waar staat „... van de hemel en de aarde, toen zij geschapen werden. Ten tijde dat de Here God aarde en hemel maakte...” blijkt dat de aarde werd geschapen als een onderdeel van het stoffelijke heelal — alles werd tegelijkertijd geschapen. Dit blijkt ook uit andere schriftplaatsen.

Maar zoals het geval is met de onafgewerkte meubelen, het was allemaal nog niet voltooid in die tijd. De engelen waren vóór het heelal geschapen, want er staat geschreven dat zij samen zongen en jubelden van vreugde over de schepping van de aarde (Job 38:7).

Een dubbele tweefasenschepping

Nu komen wij tot het dubbele tweefasensprincipe in de schepping van de engelen en de aarde. Want voordat de mens was geschapen, werd de aarde door engelen bewoond. God bracht éénderde van de engelen op aarde. Hen werd de kans gegeven om aan Gods schepping mee te werken door de aarde te voltooien — door in en met haar ontelbare elementen te werken en zo de aarde te verbeteren, te verfraaien en te voltooien.

Hiervoor was een goed gecoördineerde, eensgezinde samenwerking nodig waarbij alle engelen in een-dracht werkten voor het grote door

God gewilde doel. De aarde was het proefterrein waar zij zich, door een rechtschapen karakter te ontwikkelen en de aarde als schepping te voltooien, konden bekwamen om daarna met God mee te werken aan de voltooiing van de myriaden planeten in het onmetelijke heelal.

Om dit werk van de engelen te coördineren plaatste God de verheven aartsengel, de Cherub Lucifer op de troon van de aarde vanwaar hij Gods bestuur over de aarde moest uitoefenen. Nogmaals, dat bestuur berust op Gods geestelijke wetten zoals regeringen op aarde op een grondwet zijn gebaseerd.

Gods geestelijke wet is de weg van Gods heilig en gerecht karakter.

Engelen rebelleren

De engelen op aarde, eenderde van het gehele aantal (Openb. 12:4), voltooiden hun eigen schepping echter zó dat zij een *slecht* karakter ontwikkelden en tot zonde vervielen (2 Petrus 2:4). De verheven aartsengel Lucifer (Jes. 14:12-14) was geschapen als volmaakt in heel zijn wezen en al zijn doen en laten, totdat er onrecht (wetteloosheid) in hem werd gevonden (Ezech. 28:12-17).

Lucifer was niet tevreden met de heerschappij over één planeet die bovendien voor hem een proefterrein was om zich voor te bereiden op de heerschappij over alle planeten. Hij wilde direkt over het hele heelal heersen. Hij zei: „Ik zal... boven de sterren Gods mijn troon oprichten...” (Jesaja 14:13). Hij was geschapen met een verblindende schoonheid waarop hij zeer trots was (Ezech. 28:17). Hij werd begerig, afgunstig op God en besloot een oorlog tegen Gods rijk te beginnen om Hem van de hemelse troon in het heelal te stoten. Daarvoor bracht hij zijn engelen tot opstand. Deze engelen „... werden hun oorsprong ontrouw en verlieten hun eigen woning [de aarde]” (Judas 6). Maar Lucifer en zijn engelen werden teruggeworpen op de aarde (Openb. 12:4).

De schepping van de engelen die onder hem stonden, was in die zin voltooid dat zij een slecht karakter hadden ontwikkeld. En toen hun schepping eenmaal voltooid was, konden zij *nooit meer* veranderen.

Als geestwezens waren zij onsterfelijk. Niet langer werd het bestuur van God op aarde uitgeoefend. Lucifers naam werd veranderd in Satan, de duivel. Zijn engelen werden demonen. Hun geest was voor eeuwig verdorven.

BEWIJS DRIE:

WAT IS DE MENS EN WAAROM BESTAAT HIJ?

Het moet schokkend zijn voor u, zoals het ook voor mij was indertijd, om te vernemen dat geen enkele van de bestaande godsdiensten of kerken, uitgezonderd de Wereldwijde Kerk van God, begrijpt *wat* de mens is en *waarom* de mensheid op aarde is geplaatst.

De natuurwetenschappen kunnen u het antwoord niet geven, want zij weten het niet en aan de universiteiten wordt het dan ook niet gedoceerd. En met deze vragen van fundamenteel belang waarom al het kwaad in de chaotische en verziekte wereld van vandaag bestaat, staan wij tegenover de allerbelangrijkste vraag: of de mensheid het laatste kwart van deze eeuw wel zal overleven!

En nu vraag ik u: *hoe* kan ook de best onderlegde mens zó onwetend zijn ten aanzien van een zó belangrijke vraag?

Het aangezicht van de aarde verwoest

In plaats van de aarde als schepping te verbeteren, te verfraaien en te voltooien brachten de zondige engelen niets dan troosteloosheid en woestenij teweeg.

Laten wij nog even terugkeren naar Genesis 1:1-2: „In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en ledig en duisternis lag op de vloed...”

De oorspronkelijke Hebreeuwse term voor „woest en ledig” is tohuwa bohu hetgeen woest en verlaten betekent. Het woord „was” wordt ook wel met „werd” vertaald. Het hele aardoppervlak was met water van oceanen bedekt en door de wetteloosheid

(Zie verder pagina 24)

Abbas-Gamma / Liaison

UUR NUL VOOR DE VRIJE WERELD

In het gebied van de Perzische Golf en de Indische Oceaan ontwikkelt zich in snel tempo een crisis die het bestaan bedreigt van de VS, West-Europa, Japan en de rest van de vrije wereld. De gevolgen hiervan kunnen zo verschrikkelijk zijn dat wij misschien op de drempel staan van de geprofeteerde „grote verdrukking”.

door Gene H. Hogberg en Keith W. Stump

In de moderne geschiedenis is nog nooit eerder zulk een uitgestrekt — en in hoge mate strategisch — gebied van de wereld bedreigd geweest door wijdverspreide politieke instabiliteit.

Het brandpunt is het door strijd verscheurde Iran, maar deze „crisisboog” — om de woorden te gebruiken van Zbigniew Brezezinski, president Carters adviseur voor de nationale veiligheid — strekt zich helemaal uit van Bangladesj, aan India's rechterflank, tot de punt van zuidelijk Afrika. Brezezinski verklaart: „Een crisisboog strekt zich uit langs de kusten van de Indische Oceaan, met zwakke sociale en politieke stelsels in een gebied dat, bedreigd met versplintering, voor ons van vitaal belang is. De hieruit voortvloeiende po-

litieke chaos zou zeer wel vervuld kunnen zijn van elementen die vijandig staan tegenover onze waarden en sympathie voelen voor onze tegenstanders.”

Een zaak van leven en dood

De voornaamste tegenstander die de meeste kans maakt van de aanzwelende chaos te profiteren, is de Sovjetunie, de supermogendheid die geografisch vlak bij sleutelementen van de „crisisboog” gelegen is. Het werk van Russische agenten, gepaard met een onophoudelijke propaganda van Radio Moskou, is het bevorderen en exploiteren van onrust in dit uitgestrekte gebied.

Het Kremlin weet bovendien waar het op uit is.

„Op het spel staan,” zo betoogde

U.S. News & World Report in zijn aflevering van 15 januari 1979, „reusachtige olievoorraden uit de Perzische Golf en beheersing van strategische controlepunten die voor het Westen een zaak van leven en dood is.”

Zonder olie uit de Perzische Golf zouden de raderen en fabrieken van de grote industriële vrije wereld — van Japan via Europa tot de Verenigde Staten — weldra knarsend tot staan komen.

Bovendien gaat bijna de helft van de totale olievoorziening van de niet-communistische wereld door 's werelds meest kritieke controlepunt, de smalle Straat Hormoez die Iran scheidt van het Arabische schiereiland. De Amerikaanse minister van energie, James R. Schlesinger, on-

DEMONSTRANTEN IN TEHERAN marcheren door de straten om hun steun te betuigen aan ayatollah Khomeini, de grote kracht achter de anti-sjah en anti-Bahktiar bewegingen in Iran.

derstreepte de kwetsbaarheid van het Westen voor een politieke chaos in het Midden-Oosten door zijn uitspraak dat „er voor andere landen in het Golf-gebied duidelijke en ondubbelzinnige bewijzen moeten zijn voor de vastberadenheid en standvastigheid van Amerikaanse steun en Amerikaanse aanwezigheid.”

Met „andere landen” bedoelde de Amerikaanse minister Saoedi-Arabië, Koeweit, Qatar en de olieproducerende sjeikdommen die gegroepeerd zijn in de Verenigde Arabische Emiraten (VAE).

Amerika weifelt

Tot dusver echter hebben de VS niet de „standvastigheid en vastberadenheid” getoond die nodig zijn om uitbreiding van de Russische invloed in dit gebied te dwarsbomen. Het tegenovergestelde is zelfs het geval. Het zijn juist de Amerikaanse besluiteloosheid, aarzeling en regelrechte zwakte die de ernst van de situatie tweevoudig brengen.

Washington weifelde ten aanzien van de vraag hoe lang het de Sjah van Iran openlijk moest steunen. Dit kwam ten dele doordat de Amerikaanse inlichtingendienst volkomen gefaald had bij het verstrekken van een nauwkeurig beeld van de ernstige aantasting van de positie van de Sjah. President Carter bekritiseerde vervolgens de onbekwaamheid van de Central Intelligence Agency — zonder te vermelden dat zijn en vroegere regeringen grotendeels verantwoordelijk waren voor het verlammen van de dienst die inlichtingen moest vergaren.

Het ergste voorbeeld van Amerikaans weifelen kwam echter kort voor de Sjah midden-januari gedwongen werd in ballingschap te gaan. Als een allerlaatste blijk van steun voor de in het nauw gedreven vorst, beval Carter dat een Amerikaanse vloot eenheid van de Filippijnen naar de Perzische Golf moest opstomen. Drie dagen later evenwel veranderde de president zijn besluit,

zulks op aanraden van zijn adviseurs inzake buitenlandse politiek en functionarissen van het ministerie van buitenlandse zaken (niet de militaire), en beval dat de schepen in de Zuidchinese Zee gestationeerd moesten blijven.

„Zelden zijn de grenzen van de Amerikaanse macht of het ontbreken van een sterke politiek zo duidelijk aan de dag getreden,” schreef het tijdschrift *Time* in zijn uitgave van 15 januari 1979. De politieke commentator William Safire was bepaald niet ingenomen met dit ongekende herroepen van een voorgenomen actie. Het hele gebeuren, zei hij, vertegenwoordigde „het eerste voorbeeld van geen-kanonnerboot ka-

Het is juist het afbrokkelende gezag van de VS in dit strategische gebied alsook in Afrika dat de Sovjetunie heeft aangemoedigd tot het profiteren van de ene crisis na de andere.

nonnerboot-diplomatie; wij lieten een kale vlaggestok zien.”

Is Amerika blind?

Amerika's bondgenoten zijn verbijsterd door de besluiteloosheid van de VS met betrekking tot Iran en de hele crisisboog. De ambassadeur van Saoedi-Arabië in de VS, Ali Abdallah Alireza, zegt dit: „Onze vrienden [de Amerikanen] schijnen niet te beseffen dat er voor de westerse wereld en voor hen die in heel ons gebied haar waarden delen, een crisis van historische grootte voor de deur staat.” Zijn sombere waarschuwing vond weerklank bij de ambassadeur van Pakistan in de VS: „Ik vrees dat historici op 1978 zullen terugzien als een beslissend jaar waarin het

machtsevenwicht ten nadele van de westerse wereld werd verplaatst”.

De afgezant van Saoedi-Arabië betreurt voorts het in *Newsweek* (1 januari 1979) vermelde feit dat „niemand in de regering-Carter schijnt te luisteren naar de waarschuwingen van zijn regering ten aanzien van de Russen”. Dit kan werkelijk geen verrassing wekken. Ruim een jaar geleden zei president Carter in een rede op de Notre Dame universiteit dat een tot rijpheid komend Amerika eindelijk zijn „buitensporige angst voor het communisme” had afgeschud.

Het afschudden van de angst ging blijkbaar samen met een besef van Russische oogmerken en strategieën. „Pro-westerse landen,” betoogde *Newsweek*, „zien een Amerikaanse regering die zich schijnbaar minder dan enige regering sinds de Tweede Wereldoorlog om het Sovjetexpansionisme bekommert.”

Op beide partijen wedden

Het is juist het afbrokkelende gezag van de VS in dit strategische gebied alsook in Afrika dat de Sovjetunie heeft aangemoedigd tot het profiteren van de ene crisis na de andere.

De voormalige Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, dr. Henry Kissinger, bracht deze allerbelangrijkste factor op het wereldtoneel — Amerikaanse zwakte — aan het licht tijdens een interview in *Newsweek* van 15 januari 1979. Hij zei:

„Gedurende de periode na de oorlog geloofden de aan de Indische Oceaan gelegen landen dat de VS een overheersende strategische positie hadden in dat gebied en dat daarom vriendschap met de VS hun veiligheid waarborgde . . . De Sovjetopmars in Afrika, met Cubaanse troepen van Angola tot Ethiopië, en de grote Russische successen in Afghanistan en Zuid-Jemen . . . hebben die opvatting veranderd, waardoor het belang van vriendschap met de Verenigde Staten onvermijdelijk afnam.”

Nu doen berichten de ronde dat zelfs het onwrikbaar anti-communistische Saoedi-Arabië diplomatieke betrekkingen met de Sovjetunie overweegt om zich met betrekking tot de

VS te dekken door op beide partijen te wedden.

Op de vraag wat wij nog meer konden verwachten wat betreft Russische acties in het booggebied, antwoordde Kissinger weer dat alles afhangt van de door Washington genomen maatregelen. „Hoe meer het erop lijkt dat de Verenigde Staten de gebeurtenissen niet beheersen, des te meer lijkt het erop alsof onze vrienden ten onder gaan zonder afdoende Amerikaanse steun of zelfs doeltreffend Amerikaans begrip voor wat er gebeurt, en hoe sneller dit proces zich zal voltrekken . . . Een ontweken probleem ontwikkelt zich tot een crisis en de crisis die men niet aankan, ontwikkelt zich iets later tot een ramp.”

Vervolgens veroordeelde de ex-minister in het bijzonder Amerika's falen om het gebruik door de Sovjetunie van Cubaanse hulptroepen in Afrika een halt toe te roepen. „Ik kan eenvoudig niet geloven dat het buiten het vermogen van de VS ligt om Cubaanse expeditielegers duizenden kilometers van huis tegen te houden. Dat is eenvoudig niet mogelijk. Beweert men van wel, dan is dat op zichzelf een *symptoom van zodanige zwakte* dat deze het geopolitieke verval waarover wij spraken, zal versnellen.”

Opsomming van crises

Met het voorgaande als achtergrond is wat volgt een kort, land voor land bestrijkend overzicht van de verslechterende situatie. Het werpt een schril licht op de gevaarlijke ontwikkeling in de richting van anti-westerse pro-Russische gevoelens onder landen in de gebieden van de Indische Oceaan en de Perzische Golf.

In *Iran* hebben de gewelddadige betogingen die dat land sinds het begin van het afgelopen jaar teisteren, het in het nauw gedreven staatshoofd Sjah Mohammed Reza Pahlavi ten slotte gedwongen feitelijk in ballingschap te gaan en de toekomst van het land over te laten aan met elkaar wedijverende politieke krachten. Op het ogenblik is een burgerlijke regering onder premier Mehdi Bazargan aan het bewind. Maar ze moet nog de onzekere weken en maanden overleven die onvermijdelijk in het kielzog

van het vertrek van de Sjah en premier Bakhtiar zullen volgen.

De regering Bazargan zou ook door de linkse oppositie kunnen worden weggevaagd. Want met name de rebellerende Iraanse studenten zouden er ook andere, linksere denkbeelden op na houden dan de echte Khomeini-aanhangers. Vanuit zijn hoofdkwartier buiten Parijs had de verbannen Moslim-leider ayatolla Khomeini — de voornaamste kracht achter de massale anti-Sjah beweging en verzamelpunt voor de zaak — een „islamitische revolutionaire raad” benoemd om de weg te bereiden voor een nieuwe grondwet volgens welke het overwegend islamitische Iran een „islamitische republiek” is, met hemzelf aan het hoofd na zijn terugkeer uit de ballingschap. Waarnemers beschouwen zulk een regime als uiterst reactionair en xenofobisch van aard.

De linkse revolutionairen zullen, nu echter goed bewapend, tegenstand blijven bieden aan een islamitische staat zoals Khomeini die voor ogen staat. Wanneer er een verdeeld Iran uit de revolutie te voorschijn komt, zal dit gemakkelijk de begeerte oproepen van landen als Irak en de Sovjetunie om zich met de gang van zaken te gaan bemoeien. Zullen de ontwikkelingen in Iran slechts een tussenfase zijn op weg naar een communistische machtsovername?

Wat in Iran gebeurt, is van vitaal belang voor het Westen, en wel om uiteenlopende redenen. Als 's werelds op een na grootste olie-exporteur na Saoedi-Arabië heeft Iran ongeveer 8 procent van de Amerikaanse importbehoeften gedekt, en een veel hoger percentage van de behoeften van Japan, West-Europa, Israël en Zuid-Afrika.

Van evenveel belang is Irans geografische ligging. In het noorden deelt het een grens van 3000 km met de Sovjetunie. In het zuiden treedt Iran op als „politieagent” van de vitale zeewegen waarlangs de meeste Iraanse, Perzische Golf en Saoedi-Arabische olie naar het Westen stroomt. Nadat Groot-Brittannië achter in de jaren zestig zijn strijdkrachten ten oosten van Suez had teruggetrokken, vulde de Sjah het vacuüm en werd Perzië de „gendarme”

van de Perzische Golf ten behoeve van het Westen. De regering Bazargan benadrukt dat Iran deze rol niet zal blijven spelen, maar in de buitenlandse politiek een onafhankelijke koers zal varen.

Gezien deze voor de hand liggende strategische redenen, bespeuren vele analisten in mindere of meerdere mate een Russische bemoeienis achter Irans recente onlusten. Men meent dat de goedgeorganiseerde stakingen van arbeiders op de olievelden niet hadden kunnen worden uitgevoerd zonder communistische leiding of althans verregaande inmenging. Welke groepering ten slotte in Iran ook overwint, het is zeker dat het de westerse wereld geen winst zal opleveren. En om diezelfde reden staat de USSR op het punt een overwinning te boeken.

In *Afghanistan* heeft, ondanks ontkenningen door de leiders van dat land, de linkse militaire regering die tijdens een bloedige revolutie in april jl. de macht greep, het land in een feitelijke Russische satellietstaat veranderd. In dat verre maar strategisch belangrijke land met 14 miljoen inwoners worden op het ogenblik de lakens uitgedeeld door president Nur Mohammed Taraki, de secretaris-generaal van de regerende Democratische Volkspartij. In een poging conservatieve mohammedanen te sussen weigert Taraki zijn bewind marxistisch te noemen (ofschoon weinigen betwijfelen dat dit zijn werkelijke kleur is) en verklaart officieel dat hij niet-gebonden is.

De feiten spreken echter voor zichzelf. In december 1978 tekenden Kaboel en Moskou een 20 jaar lopend „vredes- en vriendschapsverdrag” met militaire aspecten, waardoor de banden tussen de twee landen die een grens van 2000 km met elkaar delen, nog nauwer werden aangehaald. Het aantal Russische adviseurs in het land bedraagt thans bijna 5000, wat meer dan het dubbele is van wat het voor de staatsgreep was. Bovendien heeft het Kremlin sinds april jl. 60 T-62 tanks en 20 MIG gevechtsvliegtuigen aan Kaboel geleverd.

Sommige analisten geloven dat Afghanistan nu door de Russen wordt gebruikt als basis om moeilijkheden te bevorderen tussen etnische

minderheden in de nabuurlanden Iran en Pakistan, waaronder het aanwakkeren van de reeds lang broeiende onafhankelijkheidsbeweging onder de leden van de Baloetsji-stam in West-Pakistan. Mochten de door Rusland en Afghanistan gesteunde Baloetsji's erin slagen een onafhankelijk „Baloetsjistan” uit Pakistan los te wrikken, dan zou Rusland een ijsvrije haven aan de Arabische zee kunnen verkrijgen, waar het sinds de dagen van de tsaren naar streeft.

In *Pakistan* is een militaire regering aan de macht. Op het ogenblik schijnt alles te draaien om de persoon van de afgezette eerste-minister Zoelfikar Ali Bhutto, die een groot deel van het afgelopen jaar achter de tralies met ziekte te kampen had en in de rechtszaal voor zijn leven vocht. Pakistans regeerders hebben bedreigd Bhutto, die nog in brede kringen aanhang geniet, terecht te stellen. In de naaste toekomst wordt een beslissing van een Pakistaans Hoogerechtshof verwacht betreffende zijn appel tegen een doodvonnis wegens onder andere moord. Mocht het Hoogerechtshof Bhutto's doodvonnis bekrachtigen, dan zouden de spanningen zich kunnen ontladen in massaal geweld met onvoorspelbare gevolgen.

Inmiddels is de huidige regering bezorgd wegens de overgang van het naburige Afghanistan naar het Sovjetkamp en Washingtons slappe, nonchalante reactie daarop. Amerika's nieuwe pro-India houding heeft verder bijgedragen tot verslechtering van de Amerikaans-Pakistaanse betrekkingen. Pakistan, dat merkt uit welke hoek de wind waait, heeft zijn ambassadeur in de VS teruggetrokken en hem naar Moskou gezonden met het oog op het verkrijgen van betere betrekkingen met het Kremlin.

Pakistans president en hoofd van de krijgsraad, generaal Mohammed Zia ul-Haq, heeft ook besloten Pakistan te doen uittreden uit de Central Treaty Organization (CENTO), waartoe verder Iran, Turkije en Groot-Brittannië behoren (de VS zijn geassocieerd lid).

In *Turkije* hebben ernstige onregeligheden tussen linkse Alawite-mohammedanen en rechtse soennie-mohammedanen eerste-minister Bú-

lent Ecevit gedwongen in december jl. de staat van beleg af te kondigen in 13 van de 67 provincies van het land, tijdens wat als de moeilijkste periode in de 56-jarige geschiedenis van de Turkse republiek wordt beschouwd. Ecevit heeft de botsingen tussen de mohammedaanse sekten als een ernstige bedreiging voor Turkijes nationale eenheid bestempeld. De recente golf van terreur is vergeleken met de botsingen tussen links en rechts in heel Turkije, die in 1971 in sommige provincies tot een meer dan twee jaar durende staat van beleg hebben geleid.

Een reden van bezorgdheid voor Washington te midden van Turkijes toenemende religieuze onrust en sociale instabiliteit zijn de blijken van een veranderende houding tegenover de Verenigde Staten. Turkije heeft ongeveer 465.000 man onder de wapenen — binnen de NAVO het grootste staande leger, afgezien van dat van de VS — en is lang beschouwd als een van de strategisch voornaamste landen van het bondgenootschap. Maar het in 1975 afgekondigde Amerikaanse wapenembargo — uitgelokt door Turkijes invasie en bezetting van 40 procent van Cyprus — heeft in Turkije ernstige twijfel doen rijzen omtrent de oprechtheid van Washingtons vriendschap.

Ondanks het feit dat het embargo in augustus 1978 ten slotte werd opgeheven, werken de gevolgen ervan na. Terwijl Turkije plechtig verklaart dat het trouw blijft aan de NAVO, heeft het bekend gemaakt dat het niet langer kan vertrouwen op „één enkele bron” (de VS) voor zijn militaire leveranties. NAVO-functionarissen maken zich ernstig bezorgd, daar zij duidelijk inzien dat Turkije een zachte plek in de strategische onderbuik van het bondgenootschap is.

Sommige analisten menen dat Turkijes historische argwaan jegens haar Russische buur ieder serieus bondgenootschap met de Sovjets uitsluit. Maar er zijn vele aanwijzingen dat Ankara zich althans wenst te dekken door naar nauwere banden met haar noordelijke buur te streven.

Bij een aan het eind van het afgelopen jaar getekend handelsverdrag

kwamen Ankara en het Kremlin overeen de omvang van hun handel gedurende de volgende drie jaar met 50 procent tot \$1.275 miljard te verhogen. De Russen bouwen ook een olieraffinaderij en een staalfabriek in Iskenderun bij de Syrische grens. Het is veelzeggend dat Russische oorlogsschepen in november jl. voor het eerst in 40 jaar in Istanboel mochten vastleggen.

In *Irak* heeft de huidige beroering in het naburige Iran pro-Russische Iraakse leiders aanleiding gegeven de potentiële dreiging van hun eigen ontevreden minderheden, speciaal de Koerden, nauwlettend in de gaten te houden. De regering vreest dat Irans onlusten over hun 1400 km lange, gemeenschappelijke grens zouden kunnen heenslaan en tot een chaos in Irak leiden.

Temidden van de regionale onrust heeft Bagdad ervoor gezorgd de wegen naar het Kremlin, zijn voornaamste wapenleverancier, open te houden zoals uit een bezoek aan Moskou door de Iraakse vice-president in december jl. is gebleken.

In het kader van een daarmee in verband staande ontwikkeling is Iraks Baath-regering erin geslaagd zijn oude onenigheid met de aartsrivaal Syrië bij te leggen. Het Iraakse leger — dat als mogelijk het meest slagvaardige in de Arabische wereld wordt beschouwd — is met het Syrische leger onder één oppercommando geplaatst. In de ogen van sommige waarnemers zou deze militaire macht kunnen dienen als steun voor een sterke ondermijnende campagne tegen de pro-westerse landen Saoedi-Arabië en Koeweit.

Saoedi-Arabië verkeert in een veel zwakkere positie dan haar reusachtige oliereserves en haar enorme dollar- en goudvoorraden zouden doen vermoeden. De commentator Joseph Kraft zegt: „De oliereus heeft lemen voeten. Verre van een wereldmacht te zijn is Saoedi-Arabië een land dat door innerlijke zwakheden en verdeeldheid wordt gekenmerkt”. Haar militaire kracht is gering en zij is innerlijk sterk verdeeld. De heersende koninklijke familie wordt geteisterd door onenigheid inzake modernisering van de traditionele mohammedaanse levenswijze. Maar anders dan

Abbas — Gamma / Liatson

PROTESTDEMONSTRATIES tegen de monarchie en de regering Bahktiar waren een dagelijks beeld in de Iraanse steden. De menigte droeg borden met „Weg met de sjah” om hun verzet tegen de Pahlevi-dynastie kracht bij te zetten.

in Iran onderhouden de politieke heersers goede betrekkingen met de religieuze leiders van het land.

Saoedi-Arabië's bevolking is echter klein — officieel ongeveer acht miljoen, maar ingewijden geloven dat ze minder dan zeven miljoen bedraagt. Minstens de helft van de werkrachten zijn buitenlanders. Egyptenaren en Palestijnen bezetten de meeste arbeidsplaatsen in de vrije en administratieve beroepen. Commentator Kraft voegt hier aan toe: „Deze omstandigheden maken de Saoedi's hoogst kwetsbaar voor druk van buitenaf... Ze zijn zeer bevreesd voor een radicale omwenteling, speciaal van de zijde van de Palestijnen. Isolement vormt één middel tot verdediging... Maar het voornaamste bolwerk is de afkoop. De Saoedi's geven voor hun bescherming smeergeld aan feitelijk iedere groep in de Arabische wereld.”

De Saoedi's hebben goede nota genomen van Carters zwakke reactie op Brezjnevs handen-af-van-Iran-waarschuwing. Volgens Arnaud de Borchgrave, redacteur van *Newsweek*, zijn ze ervan overtuigd dat „hun land, evenals Pakistan, alleen staat,” on-

danks het recente machtsvertoon van F-15 gevechtsvliegtuigen van de Amerikaanse luchtmacht. Ze praten nu met de Russen over het aangaan van diplomatieke betrekkingen (tot dusver heeft Riad geen banden met de communistische wereld gehad). De Borchgrave vervolgt:

„Daar Iran uiteenvalt, beweren de Saoedi's, zijn de VS naar Mexico gaan uitzien als alternatief voor de olie van de Perzische Golf. Als reactie hierop, zeggen zij, wendt Saoedi-Arabië zich af van een hecht bondgenootschap met de VS en zoekt dekking bij de Sovjetunie.” Dit verklaart ongetwijfeld waarom de Saoedi's zich niet hebben verzet tegen de recente aanzienlijke verhoging van de olieprijs van de Opec.

Amerikaans-Brits verval verantwoordelijk

Al met al is het verslechterende politieke klimaat in de „crisisboog” een voedingsbodem voor radicale verdeeldheid, verergerd door Russische intriges, en een bedreiging voor de economische structuur van de hele wereld.

Niets van dit alles zou gebeurd zijn indien Groot-Brittannië en de

VS niet zo snel de prooi waren geworden van een verval van hun grote politieke en militaire macht. Maar dit is in uw bijbel geprofeteerd. (Vraag om het gratis Engelstalige boekje *Britain and the United States in Prophecy*.)

Opeenvolgende naoorlogse Britse regeringen slaagden erin — indien dat het woord is — de eenmaal wereldomvattende Britse vloot feitelijk te doen ineenschrompelen tot de Theemsmondung zelf.

Britse zeestrijdkrachten overal in de Middellandse Zee en de Perzische Golf werden teruggetrokken en lieten een gapend machtsvacuüm achter. Het vroegere Britse bastion Aden wordt nu ingesloten door een communistische „republiek”. Het is ook een basis die door Oost-Duitsers en Cubanen gebruikt wordt voor het opleiden van terroristen en revolutionairen overal ter wereld.

Groot-Brittannië beschermt de olierijke sjeikdommen van de Perzische Golf niet meer en waarborgt evenmin dat de door de Straat Hormoez gevormde toegangspoort open blijft. Zelfs Iran zal die rol niet langer spelen.

(Zie verder pagina 29)

Gods jaarlijkse HEILIGE DAGEN:

Een glimp van uw toekomst!

In de bioscoopwereld is een voorvertoning een pakkende, zeer korte samenvatting van een film. Eigenlijk is het niet meer dan een indruk van de inhoud. De voorvertoning geeft u min of meer een voorproefje — net genoeg om u naar meer te doen verlangen. Welnu de bijbelse heilige dagen zijn niet anders. Ze geven slechts een indruk van de dingen die komen gaan.

---

door John R. Schroeder

De meeste mensen zijn als het ware aan de film verslaafd. Tieners gaan naar de bioscoop omdat er een nieuwe dansfilm van John Travolta uit is. Hun ouders willen misschien graag de jongste rolprent van John Wayne zien. Ook kan 't zijn dat iemand er alleen maar behoefte aan heeft een paar uur alles om zich heen te vergeten. Wat ook de reden moge zijn, in elk geval is het bioscoopbezoek een wereldwijd verschijnsel. Zelfs door de wol geverfde tv-kijkers gaan zo nu en dan een avond naar de film.

In de loop van een bioscoopprogramma — ergens tussen tekenfilm en hoofdfilm — draait de voorvertoning, de aankondiging van „komende attracties”. Van sommige aangekondigde films wordt de precieze datum van vertoning genoemd; over andere bestaat minder zekerheid en ze worden veelal geannonceerd met de

woorden „binnenkort in dit theater” . . .

De grote gebeurtenissen die worden aangeduid of aangekondigd door de bijbelse heilige dagen, behoren tot de laatstgenoemde categorie. We weten niet wanneer het zal gebeuren, maar wel waarom. Gods jaarlijkse heilige dagen zijn een voorproef van de grote tijden en gebeurtenissen *die nog worden verwacht* in het theater van deze aarde!

Lees wat de apostel Paulus aan de gemeente te Colosse schreef: „Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feestdags, of der nieuwe maan, of der sabbatten; Welke zijn een *schaduw der toekomstige dingen* . . . (Col. 2:16-17). Een schaduw is een afbeelding of weerspiegeling gemaakt door een ondoorzichtig lichaam, dat tussen de zon en een ander voorwerp of vlak staat. Het nieuwtestamentisch ge-

bruik van dit woord is eerder aan de Griekse dan aan de Hebreeuwse gedachtenwereld ontleend. In Colossenzen 2 wordt de typisch Hellenistische opvatting van een *schaduwachtige gelijkenis* gebruikt, die slechts de weerschijn is van de realiteit die nog komen moet.

In een vorig artikel (januari 1979) behandelden wij de eerste twee jaarlijkse heilige dagen en feesten in Gods heilsplan. We legden in dat artikel de vitale betekenis uit van het Pascha en de Dagen der Ongezuurde Broden. Maar er moeten nog vijf andere jaarlijkse feesten worden behandeld.

Pinksteren — de uitstorting van de heilige Geest

Het woord Pinksteren betekent „vijftigste” in de Griekse taal. Dit is de enige jaarlijkse sabbat waarvan de precieze datum rekenkundig wordt

bepaald. De eerste nieuwtestamentische Pinksteren (zie Handelingen 2) vond plaats op de vijftigste dag na Jezus' opstanding.

Maar de ware betekenis is veel belangrijker dan de precieze datum. De allereerste Pinksteren na Christus' dood en verrijzenis betekende het begin van de nieuwtestamentische Kerk van God. De heilige Geest werd toen over alle berouwvolle gelovigen uitgestort.

In het Oude Testament werd dit feest aangeduid als de „dag der eerstelingen”. De Israëlieten hielden dit feest al zo'n 1500 jaar voor de naam van de dag zijn letterlijke betekenis kreeg. Maar met de uitstorting van de heilige Geest begon de oogst van de eerste der eerstelingen. Terwijl God in oudtestamentische tijden slechts *enkelen* uitkoos, ontvingen duizenden de heilige Geest (het teken der bekering) in de eerste paar weken van de nieuwtestamentische Kerk.

Pinksteren leert ons ook dat dit *niet* de enige dag des heils is. Velen menen dat dit wel zo is. Zij leren dat „de proeftijd voorbij zal zijn” bij de wederkomst van Christus. Vermoedelijk geloven ze dat God de miljarden in Azië en elders die nog nooit de naam van Jezus Christus hebben gehoord, „zal verbranden”.

De ware betekenis van de dag van Pinksteren staat in flagrante tegenstelling tot deze valse, heidense leer. Zoals de heer Herbert W. Armstrong schreef: „God gaf dit feest aan zijn volk om het te leren en het er steeds weer aan te herinneren dat de huidige bedeling slechts de eerste, inleidende 'oogst der eerstelingen' vertegenwoordigt” (uit *Heidense feestdagen — of Gods heilige dagen?*)

Allen die zijn geroepen, van de dagen van Jezus Christus tot nu, zijn de *eerstelingen* van Gods plan van behoud. Ze vormen echter slechts een gering percentage van de velen die sinds die dagen tot in onze tijd hebben geleefd.

Pinksteren is een feest van overgang. Het valt midden in de drie grote feestelijke seizoenen. Pascha en de Dagen der Ongezuurde Broden symboliseren vooral gebeurtenissen uit het verleden. Alle heilige dagen in de herfst vertegenwoordigen *de dingen die komen zullen*. Pinksteren symboliseert dat deel der vervulling van Gods heilsplan dat thans aan de gang

is — in deze *tijd van de Kerk* —, maar ook die taak van de heilige Geest, welke zowel verleden als toekomst is. Deze dag kenmerkt niet alleen de uitstorting van de heilige Geest in het jaar 31 n. Chr. Hij leert ons ook dat de grote najaarsoogst des heils nog moet beginnen.

In feite is een der huidige functies van de heilige Geest zelve: de openbaring van de dingen die komen gaan. Jezus Christus zei tegen zijn discipelen: „... doch wanneer Hij komt, de Geest der waarheid, zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken *en de toekomst zal Hij u verkondigen*” (Joh. 16:13).

Deze zelfde heilige Geest heeft de volle betekenis van Gods jaarlijkse heilige dagen geopenbaard en wel, voor zover we kunnen nagaan, voor de eerste maal in de geschiedenis van de Kerk. In vroegere perioden van de Kerk werd de omvang van hun betekenis niet begrepen. Maar laten wij toch vooral de grote betekenis beseffen van het eerste najaarsfeest, de eerste jaarlijkse heilige dag in de herfst.

Het Bazuinenfeest

Het Bazuinenfeest verzinnebeeldt wellicht de grootste gebeurtenis uit de geschiedenis van deze wereld: de wederkomst van Jezus Christus. De bazuin is een symbool van oorlog (Joël 2:1). Hij is echter ook symbool van de overwinning, in dit geval de overwinning van Christus bij zijn tweede komst hier op aarde.

De eerste dag van de zevende maand (volgens de Joodse kalender) verwijst naar de dag waarop de laatste bazuin zal klinken (Openb. 11:15-19) en zij die in Christus zijn gestorven, zullen opstaan en Hem tegemoet gaan (1 Thes. 4: 16-17; 1 Cor. 15:52). Dan zal Christus de boosaardige volkeren verslaan, die het mochten wagen zich tegen Hem te keren.

Maar bedenk dat de naam spreekt van een feest van *bazuinen* (meervoud dus). Toen het oude Israël door de woestijn zwierf, was het gebruikelijk de bazuinen (meervoud) met verschillende bedoelingen te steken: voor 't bijeenroepen van vergaderingen, als teken om op te marcheren of stil te houden, en ook als *waarschuwing*. Zij die in Israëls leger dienden, leer-

den de betekenis van de diverse signalen kennen, precies zoals dat bij een moderne krijgsmacht het geval is met krijgstrompetten.

Er bestaat een overeenkomst tussen het steken van de bazuinen in het oude Israël en het Werk Gods in deze tijd. Er is verband tussen de klank van de hemelse bazuin die de op handen zijnde wederkomst van Jezus Christus aankondigt, en het nimmer aflatend getuigenis dat uit Gods ware Werk naar voren komt. Wij bereiden de weg voor de wederkomst van Christus.

De achtereenvolgende bazuinstoten der engelen en de daarmee gepaard gaande schokkende gebeurtenissen over heel de wereld, zullen dienen als Gods *laatste waarschuwingen* aan een door zonde verscheurde wereld. En dan zal de machtige bazuinstoot klinken, die de heerschappij van het Koninkrijk Gods hier op aarde inluidt. Maar *eerst* moet Christus de wereld ertoe brengen zich met Hem te verzoenen en de bron van alle kwaad en zonde uitroeien. Dit wordt aangeduid met de heilige dag die we nu zullen bespreken.

Grote Verzoendag

De jongste oorlog tussen Israël en Egypte kreeg de naam van *Yom Kippoor Oorlog*. Dit komt doordat hij in 1973 uitbrak op Yom Kippoor, de Grote Verzoendag.

Yom Kippoor is wel de belangrijkste heilige dag van het moderne Judaïsme. Egyptenaren en Syriërs overvielen Israël op een moment dat het Joodse volk wel het allerminst op oorlog was voorbereid. Het was — militair gezien — een meesterlijke zet, die bijna slaagde. De overrompingsaanval vond niet op een gewone nationale feestdag plaats, maar op de nationale vastendag.

Ook de Worldwide Church of God houdt Grote Verzoendag. Voor haar is de betekenis van deze viering uiteraard enigszins anders dan voor de Joden: zij kijkt namelijk uit naar een aantal zeer belangrijke gebeurtenissen, die ons te wachten staan.

Deze wereld zal nooit vrede kennen zolang Satan in de buurt is. Zelfs niet de bekering tot het ware christendom van alle volkeren der aarde zou een echte, blijvende vrede kunnen bewerkstelligen zolang het de Duivel wordt toegestaan de mensen

zijn gedachten en opvattingen in te blazen. De Grote Verzoendag betekent het binden van de Satan voor duizend jaar (Openb. 20: 1-3). Niet langer zal hem worden toegestaan de „kinderen der ongehoorzaamheid” zijn wil op te leggen.

Het zestiende hoofdstuk van Leviticus verzinnebeeldt deze uiterst belangrijke toekomstige gebeurtenis tot in bijzonderheden. Laten we hier volstaan met te zeggen dat de levende bok, waar alle zonden van Israël op moesten worden geladen en die de eenzame woestijn in werd gejaagd, Satan de duivel voorstelt, die voor een periode van duizend jaar wordt opgesloten. Want *uiteindelijk* is hij verantwoordelijk voor alle zonden van engelen zowel als van mensen. Er kon geen periode van duizend jaar volgen zónder zijn verbanning. Pas nadat de duivel is gebonden, kan het millennium van vrede en welvaart een aanvang nemen.

Loofhuttenfeest — eindelijk Utopia!

Sla het twintigste hoofdstuk van Openbaring op. De eerste paar verzen getuigen van de duizendjarige regering van Christus op aarde. Deze periode van kostbare vrede en welvaart wordt verzinnebeeld door de zeven dagen durende viering van het Loofhuttenfeest. Het symboliseert de komst van Gods Koninkrijk op aarde, en luidt een periode van vrede en overvloed in zoals deze wereld nog nooit heeft beleefd.

Er zal dan een nieuw tijdperk zijn begonnen. Niet langer zal het mensdom worden geteisterd door de Hitlers en de Caesars deze wereld.

Drie discipelen van Christus was het werkelijk vergund een „voorvertoning in grootbeeld” — om onze vergelijking met de bioscoopwereld nog even te hanteren — van deze heerlijke tijd mee te maken: het visioen van Gods Koninkrijk, dat tweeduizend jaar later zou komen. Deze gebeurtenis staat bekend als de verheerlijking. Ziehier wat erover in Mattheus staat: „Voorwaar, Ik zeg u: Er zijn sommigen onder degenen die hier staan, die de dood zeker niet zullen smaken, voordat zij de Zoon des mensen hebben zien komen in zijn koninklijke waardigheid” (Matth. 16: 28). Hier gaf Jezus Christus de verzekering dat sommige van zijn discipelen een voorvertoning van het Koninkrijk

Gods zouden beleven nog vóór zij stierven.

Lees nu het volgende hoofdstuk: „En zes dagen later nam Jezus Petrus en Jacobus en zijn broeder Johannes mede en Hij leidde hen een hoge berg op, in de eenzaamheid. *En zijn gedaante veranderde voor hun ogen* en zijn gelaat straalde gelijk de zon en zijn klederen werden wit als het licht. En zie, hun verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken. Petrus antwoordde en zeide tot Jezus: Here, het is goed dat wij hier zijn; indien gij wilt, zal ik hier *drie tenten* opslaan, voor U een, en voor Mozes een, en voor Elia een” (Matth. 17:1-4). Nu is een tent of hut slechts een tijdelijke woning. Maar het Loofhuttenfeest verzinnebeeldt een tijd waarin Gods gezin voor eeuwig met mensen zal samen wonen.

In die tijd zal zowel Mozes als Elia zijn herrezen om samen met Christus te regeren. In Lukas’ verslag van de verheerlijking wordt uiteengezet dat zowel Mozes als Elia „in heerlijkheid verschenen” (Lukas 9:30-31). Dit betekent dat zij als geestelijke wezens zullen opstaan — niet langer als mensen van vlees en bloed. Zij en al de oude profeten en alle waarachtige christenen zullen de eerstelingen zijn van Gods gezin, dat wordt geleid door God de Vader met Jezus Christus als plaatsvervangend leider. Deze opgestane familie van God zal dan duizend jaar lang onder Jezus Christus over de aarde heersen (Openb. 20:4-6).

Het Loofhuttenfeest wordt ook wel het „feest der inzameling” genoemd omdat het in de tijd samenvalt met de najaarsoogst, die weer als symbool geldt voor de grote oogst van mensen in de dagen dat de aarde vol zal zijn van de kennis des Heren (Jes. 11:9). Allen zullen in deze periode van duizend jaar de kans krijgens om behouden te worden. Het is de tijd dat God eindelijk zijn hand uitstrekt om de hele wereld te redden.

Maar hoe moet het dan met degenen die eerder hebben geleefd en zijn gestorven *zonder kans op behoud* en van wie de meesten zelfs nooit de naam van Jezus Christus hebben gehoord? Er is nog een laatste heilige dag die op deze vraag het antwoord geeft.

De laatste, grote dag

In het hart van de verzen van Openbaring 20, die het duizendjarig rijk

beschrijven, staat wat er *onmiddellijk na* de periode van duizend jaar zal gebeuren. Lees er vers 5 op na: „De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren vol-eindigd waren”. Ziehier een uiteenzetting die ons precies leert *wanneer* „de overige doden” (degenen die niet bij de eerste opstanding als geestelijke wezens werden opgewekt) zullen leven. Dat zal zijn: onmiddellijk na het millennium.

De verzen 11 tot en met 13 geven nadere bijzonderheden. „En ik zag een grote, witte troon en Hem [God], die daarop gezeten was . . . En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend . . . En de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, *naar hun werken*. En de zee gaf de doden, die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden, die in hen waren, en zij werden geoordeeld, een ieder naar zijn werken”.

Hier beschrijft Johannes een profetisch visioen van een machtige opstanding en een oordeel, uitgesproken vanaf een „grote witte troon”, over het overgrote deel van alle mensen die ooit hier op aarde hebben geleefd. Deze symbolische beschrijving wordt hier in slechts enkele zinnen vervat!

Wat is de ware betekenis van Johannes’ visioen? Is het de opstanding tot een eeuwig leven in het helle vuur? Tot de eeuwige dood? Wat wordt bedoeld met dat „laatste oordeel”? Welk verband bestaat er tussen deze algemene opstanding en de laatste, grote dag als feestdag?

Om hier een antwoord op te vinden, dienen we de bijbel te raadplegen.

Nog meer voorvertoningen van komende gebeurtenissen

Toen Hij de geestelijke toestand van de „verloren schapen Israëls” betreurde en veroordeelde, verklaarde Jezus: „. . . het zal voor het land van Sodom en Gomorra draaglijker zijn in de dag des oordeels dan voor die stad” (Matth. 10:15).

Dit is de eerste bedekte verwijzing in het boek van Mattheus naar het laatste oordeel. Verderop in dit evangelie zullen de verzen veel méér (Zie verder pagina 27)

BESCHERMENDE CAMOUFLAGE, hier op frappante wijze gedemonstreerd door een rups (rechts), die verrassend veel op een uitbottende tak lijkt. De Sphinx-uil (onder) is amper te zien tegen de donkere achtergrond. Een spin (linksonder) ligt onopvallend in hinderlaag, terwijl de larve van de spin (rechtsonder) als een bloem is vermomd.

Sturgis McKeever — Photo Researchers

George K. Bryce — Animals Animals

Ken Brate — Photo Researchers

J. Anna Cikel — Photo Researchers

HET WONDER VAN DE MIMICRY

Waar we ook kijken, naar de myriaden levensvormen hier op aarde, steeds weer zien we de bewijzen van het verbluffende genie van de Grote Schepper. Wellicht nergens zijn verrassende schoonheid en sierlijkheid van ontwerp zo opvallend als bij de duizenden levende schepselen die camouflage, mimicry en andere vormen van bescherming door kleuring vertonen.

Een uitmuntend voorbeeld van camouflage kan men zien bij de wandelende tak, een insect dat zo sterk op een doodgewoon twijgje lijkt, dat het uiterst moeilijk te onderscheiden is in de bomen en heesters waar het op leeft; of het wandelend blad, dat er verrassend sterk als een groen blad uitziet; of de dorre blad-vlinder. Waren deze schepselen zelf in staat een dergelijke, perfecte camouflage te bedenken en te produceren? Of is hier een Hoger Brein aan het werk geweest?

Mimicry, het zich als een ander schepsel voordoen, is zelfs een nog subtielere vorm van vermomming. Sommige vlinders en vliegen bijvoorbeeld hebben het

kleurenpatroon van wespen of hommels, waardoor ze voor hen gevaarlijke vogels afschrikken, die immers niet de kans willen lopen, gestoken te worden. Op dezelfde wijze doet de (lekker smakende) Viceroyvlinder zich voor als de (akelig smakende) Monarchvlinder, en ontkomt op deze wijze aan vogels en andere rovers die de Monarch niet lusten en de Viceroy met dat nare hapje verwarren.

Hebben blind toeval en willekeurige mutaties tot de „evolutie” van zulke verbluffende imitaties, beschermende kleuring en verrassende tekening geleid, die zo dringend nodig zijn voor een doelmatige camouflage? Of was hier een Hogere Intelligentie aan het werk?

Waar het op neer komt, is dat de moderne evolutietheorie zich geplaatst ziet voor een uiterst moeilijke — zo niet onmogelijke — taak, namelijk te proberen een verklaring te geven hoe het evolutieproces in staat kon zijn om de fijn gevormde, beschermende markeringen te produceren die vele planten en dieren vertonen.

Het overweldigend bewijs is dat zulke precieze patronen voor beschermende kleuring en camouflage doodeenvoudig onmogelijk alleen maar aan het toeval kunnen worden toegeschreven.

Karland Stephen Mastowski — Photo Researchers

Raymond A. Mendez — Animals Animals

Alan Blank — Bruce Coleman Inc.

N. Smythe — Photo Researchers

INDISCHE BLADINSECTEN (mannelijke met twee wijfjes) lijken verbluffend veel op het gebladerte waartussen ze zitten (boven), terwijl de katydide (rechtsboven) op een verdord blad lijkt. De wandelende tak (linksboven) en de dorre blad-vlinder (links) zijn eveneens treffende voorbeelden van het wonder van de mimicry en beschermende kleuring.

Waarom VERBERGT God zich?

Generaties van zowel agnostici als godsdienstijveraars zijn het spoor bijster. Hevige discussies hebben eeuwenlang gewoed. Filosofen hebben zich reeds lang afgevraagd waar God zich bevindt.

Theologen hebben reeds lang uitvluchten voor zijn afwezigheid gemaakt. Maar moeten we werkelijk naar excuses voor God zoeken? Heeft God zich werkelijk verborgen? Het wordt tijd dat we hierop een eerlijk en openhartig antwoord krijgen.

---

door Jon Hill

Agnostische Arie had Kerkse Karel eindelijk te pakken. Na jaren van verhitte discussies en gesprekken tot diep in de nacht was Kerkse Karel eindelijk zó in het nauw gedreven dat hij de redenering van Agnostische Arie niet kon weerleggen.

Zou u het gekund hebben? Probeert 't eens. Arie's argumentatie was:

„Jouw God beweert de Almachtige Schepper van het hele universum te zijn. Maar de mens betwijfelt zelfs Gods bestaan! Toch is, naar men veronderstelt, de mens de meest verheven schepping van jouw God. Dat rijmt niet met elkaar.

Als jouw God werkelijk bestaat, waarom vertoont Hij zich dan niet? Als Hij zich openlijk aan de mensheid kenbaar maakte, zou niemand aan zijn bestaan twijfelen, zouden naties in vrede leven, onze problemen zouden opgelost zijn, de mensheid zou gelukkig zijn. Maar jouw God heeft er gemakshalve de voorkeur aan gegeven zich te verbergen! Kom, aan, vooruit, zeg me eens waarom!”

Kerkse Karel was uit het veld geslagen. Al die jaren zondagsschool gingen in rook op. Zenuwachtig begon hij heen en weer te draaien en mompelde: „God probeert de wereld

te redden. Kijk eens naar al zijn kerken.”

Ogenblikkelijk verscheen er een zelfverzekerde glimlach op het verhitte gezicht van Agnostische Arie. De arme Karel zat vast. Arie voelde dat hij zijn tegenstander de genadeslag zou kunnen toebrengen en hij begon Karel de duimschroeven nog verder aan te draaien.

„Goed, m'n beste jongen, laten we eens naar al zijn kerken kijken. Wat een ruziemakend ratjetoe van tegenstrijdige opvattingen, bijgelovige bezweringen, hypocritische predikanten en pastoors, en onverschillige lidmaten. Doe je ogen open! Kijk eens naar al zijn kerken — elkander bevechtend over elke absurde interpretatie van elk niets ter zake doend dogma. En al die tijd gaat het met de maatschappij van kwaad tot erger. Kareltje, de mensheid is op weg zichzelf uit te roeien — en jouw God gaat er bij zitten toekijken!

Je geeft toe dat je hypothetische God zich aan de wereld zou kunnen vertonen als Hij dat wilde. Hij zou de janboel kunnen opruimen als Hij dat wilde. Daarom denk ik dat Hij er zich geen zorgen over maakt, want Hij 'blijft zitten waar Hij zit'. Misschien houdt Hij wel van de wereld zoals zij is!

Jouw God moet willens en wetens de beslissing genomen hebben zijn aanwezigheid te verbergen. Daarom, ouwe jongen, kunnen we hieruit alleen maar opmaken dat jouw God inderdaad wil dat de mens zijn bestaan in twijfel zou trekken. Kennelijk heeft Hij er plezier in naar kleine mensjes te kijken die geblinddoekt in het duister heen en weer rennen — altijd vragend, maar nooit wetend, altijd zoekend, maar nooit vindend.

Jouw God beweert dat Hij barmhartig is — maar niettemin schiep Hij de mens met een brandend verlangen om eeuwige waarheid te begrijpen, terwijl Hij het hem tegelijkertijd onmogelijk maakt dit ooit te bereiken. Zoals een kind dat een kever op z'n rug houdt en het gadeslaat terwijl het zich doodspartelt, heeft jouw God de mens alleen maar tevoorschijn gegooid om het mikpunt te vormen van een geweldige kosmische grap.”

De arme Karel, helemaal ontredderd, antwoordde: „Door geloof weet ik dat God bestaat!” Met dit antwoord dacht hij het argument van Agnostische Arie de kop in te drukken. Maar zij wisten allebei dat de redenering van Hatelijke Arie de bovenhand had. En zo, met een minzaam klapje op Karels rug en met

een energieke stap in de richting van de deur vertrok Triomfantelijke Arie. Kerkse Karel strompelde naar zijn stoel en liet zich er verslagen in neerzakken.

Ja, waarom verbergt God zich? De teneergeslagen Karel moest node toegeven dat hij het niet wist!

En u?

Zou u de argumenten van Aanstotelijke Arie hebben kunnen weerleggen? God zegt ons *niet* te redetwisten, maar we zouden in staat moeten zijn de tegensprekers te weerleggen (niet te overtuigen). Wij moeten bereid zijn verantwoording te geven aan al wie ons rekenschap vraagt van de hoop, die in ons is (1 Petr. 3:15). Wees niet tevreden met gewoon maar „eenvoudige mensen” te zijn die, zoals Kerkse Karel, doelloos ronddolen onder bescherming van een blind geloof.

U kunt dat antwoord te weten komen. Dit artikel zal het u geven. Het is voor u geschreven — om uw geloof te ondersteunen en om te bewijzen!

U hoeft de hooghartige verklaringen van ontwikkelde sceptici en geletterde filosofen niet te vrezen. U zult geen zwakke uitvluchten voor Gods afwezigheid hoeven te zoeken. Wij gaan u géén flauwe, pseudo-geestelijke, halfbakken 'mogelijkheid' verkopen. We zullen dit probleem eens voor altijd beantwoorden. En het zal gemakkelijk zijn. Laten we dat goed begrijpen! U zult geen Hebreeuws, Aramees, Grieks of Latijn hoeven te leren. U zult geen cursus in symbolische logica hoeven te nemen. U hoeft zich ook niet door breedspakige „beweringen en stellingen” heen te worstelen. U zult zelfs geen volledig verklarend woordenboek nodig hebben.

Wij zullen het opmerkelijk onverbloemde antwoord gaan ontdekken op de fundamentele agnostische vraag „Waarom verbergt God zich?”, door middel van alledaagse feiten der geschiedenis en wetenschap — feiten die u reeds kent.

Gods schepping

We beginnen met wat we kunnen waarnemen — het fysieke heelal — en we vinden er onaantastbaar bewijs dat enkel een Oppermachtige Schepper het allemaal tezamen in zo'n wonderbaarlijk geheel heeft kunnen

formereren. Van de krachten die atoomkernen samenbinden tot de principes die reusachtige melkwegstelsels besturen; van de volheid der aarde tot de ledigheid van de ruimte; van het bestaan van de wet tot de wet van het bestaan; van de schoonheid der schepping tot het verstand dat haar kan begrijpen — alle getuigen van de macht van onze God, alle openbaren het onweerlegbare bewijs van zijn bestaan (Rom. 1:20).

De filosofen der oudheid kenden God. Hoe? Door de juiste vragen te stellen! Zij onderzochten hun wereld en ontdekten orde en harmonie; zij beschouwden het leven — en vonden systeem en ontwerp. En toen zij dit deden, begon God hun openbaar te worden. Waarom? Omdat orde, harmonie, systeem en ontwerp een Schepper-God vereisen.

Vervolgens begonnen zij zichzelf te onderzoeken („ken uzelf”) — en vonden hun eigen *zelf*bewust menselijk verstand. Hoe had dit verstand kunnen ontstaan? Alleen door de scheppingsdaad van een Soeverein Bewustzijn — van dezelfde Schepper-God! De filosofen der oudheid waren verplicht dit onmiskenbare feit in te zien! „Want wat een mens van God kan weten, is in feite onder hen [de filosofen] bekend: God zelf heeft het hun geopenbaard” (Rom. 1:19, *Willibrord Vert.*)

Maar de filosofen hadden dit soort openbaring evenwel niet verwacht — en moesten beslist niets van dit soort openbaring hebben. Het absolute bestaan van een Soeverein Wezen viel niet bepaald in goede aarde. Waarom niet? Omdat deze verwaande intellectuelen alleen „esoterische metafysische waarheden” wensten. Waarom? Zodat zij alléén ze zouden kunnen begrijpen. Waarom? Omdat zij hun eigen god wilden zijn en hun eigen schaar van adorerende volgelingen om zich heen wilden vergaren.

En dus onderdrukten zij Gods waarheid door hun ongerechtigheid (Rom. 1:18) — en als gevolg daarvan verloren zij haar. „Want ofschoon zij God kenden, hebben zij God niet de Hem toekomende eer en dank gebracht. Al hun denken is op niets uitgelopen en hun geest die het inzicht verwierp, werd verduisterd. Zij beweerden wijzen te zijn maar werden dwazen” (Rom. 1:21-22, *id.*).

En hoe staat het met onze moderne filosofen — geleerden, politici, zakenlieden? Zij zijn geen haar beter!

Het klinkt misschien dwaas, maar in plaats van nederiger te worden naarmate de ongelofelijke orde en ontwerp van het leven onthuld wordt, zijn de op details georiënteerde geleerden in hun eigen menselijke redenering meer en meer vervuld geraakt van een grandioos gevoel van persoonlijke macht. Wetenschappers geven vaak de indruk (en beginnen het misschien zelf al half en half te geloven) dat zij de fundamentele wetten van het leven en het menselijk brein uitgevonden hebben en in stand houden — hoewel zij in werkelijkheid slechts enkele oppervlakkige gebeurtenissen ontdekt en beschreven hebben. Zoals een stel kemphanen die op het erf „om de suprematie van de gekende wereld” vechten, hebben onze moderne filosofen de werkelijkheid volkomen genegeerd.

Weliswaar gaan sommige modernisten akkoord met de uitspraak van Dr. Warren Weaver dat „elke nieuwe ontdekking van de wetenschap een verdere 'openbaring' is van de orde die God in dit heelal ingebouwd heeft.” Maar zelfs hier is „God” vaak alleen maar een term die aan religie ontleend werd — het is alleen maar een naam die gebruikt wordt om een of andere onbewuste „eerste oorzaak” te symboliseren, en wordt dan minzaam gebruikt, alleen maar om die mensen te kalmeren die de geleerden onder elkaar „de onwetende, bijgelovige massa” noemen. En dat sluit waarschijnlijk een ieder van ons in. Maar dit kwetst onze gevoelens niet in het minst — omdat God onze geest voor zijn waarheid geopend heeft.

God *heeft* zich inderdaad door het ingewikkelde weefsel van zijn stoffelijke schepping geopenbaard. Wij kunnen dit zien. De wereld kan dit niet. De wereld wil het niet zien. God is voor iedereen aanwezig — maar iedereen verwerpt Hem. Hij is zelfs in nog meerdere mate aanwezig voor de ontwikkelde mensen, voor hen die nadenken, en voor de wetenschappelijk georiënteerden. „Van de schepping der wereld af wordt zijn onzichtbaar wezen door de rede in zijn werken aanschouwd, zijn eeuwige macht namelijk en zijn godheid.

Daarom zijn zij niet te verontschuldigen" (Rom. 1:20, *id.*).

Het historisch perspectief

De mens is historisch gezien een bekrompen wezen. Wij kijken naar onze wereld, onmiddellijk na de opwinding van de televisiebeelden van twee mannen die een uitstapje maakten op de maan alsof dat de gewoenste zaak was. Wij kunnen ons niet indenken dat de allereerste vlucht van de mens slechts 75 jaar achter ons ligt. Op het emotionele vlak beschouwt de gemiddelde mens zijn eigen volwassen leven als de som der menselijke geschiedenis — hoewel hij met zijn verstand erkent dat de mens reeds duizenden jaren bestaat. Wanneer we onze ellendige, van God verlaten wereld beschouwen, wankelend op de rand van totale zelfvernietiging, worden we gewoon ziek van de giftige wolk van constante persoonlijke ellende die zich als een kernbomwolk aan onze horizon verheft. Is het dan nog verwonderlijk dat mensen de absolute noodzaak van bovennatuurlijke hulp inzien (als zo'n hulp tenminste bestaat) — en zich terecht afvragen „Waarom verbergt God zich?”

Laten we de oogkleppen afdoen! Laten we eens de 6000 jarige menselijke geschiedenis de revue passeren — vele tientallen opeenvolgende generaties. Laten we de ware geschiedenis van de verhouding tussen de mens en zijn God begrijpen.

Bij het begin beginnen

Adam was het eerste menselijke wezen (de „verlichte” antropologie ten spijt). En God hield zich heel persoonlijk met Adam bezig; Hij formeerde hem (Gen. 2:7), plaatste hem in de hof van Eden (2:19), onderwees hem (2:19-20), gaf hem een vrouw, (2:22), enz. Adam kende God zoals wij onze ouders kennen — God wandelde in de letterlijke zin van het woord in de hof van Eden (3:8).

Maar in plaats van wat zijn Schepper hem beval, te doen, gaf Adam aan zijn eigen menselijke redenering gehoor — Adam zondigde. En onmiddellijk nadien: „Verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van de Heer God (Gen. 3:8, *Statenvert.*).

Dat is het kritieke punt! De mens verborg zich voor God — het was

niet God die zich voor de mens verborg.

Dit is de kern van de hele kwestie. „Waarom verbergt God zich?” God heeft zich wel degelijk geopenbaard, maar het was de mens die zich verborgen had. De mens was de eerste om „verstoppertje” te spelen en de mens was de eerste om het op een lopen te zetten en zich te verbergen. De mens heeft zich trouwens *altijd* voor God verborgen. De hele geschiedenis door — in elk tijdperk en elke generatie, wat de omstandigheden en toestanden ook waren — telkens wanneer God zich openbaarde om mensen of naties te helpen, heeft die mens of natie God op onbeschofte manier gezegd: „Hou u alstublieft buiten onze zaken” — en meestal hebben zij hun godslasterlijke belediging kracht bijgezet door Gods menselijke profeten van hun tijd te vermoorden (Matth. 23:37).

En dit is dan het *doel* van dit artikel: op onweerlegbare manier aantonen dat de mens zich altijd voor God verborgen heeft — en dat het niet God is die zich voor de mens verbergt, nu niet, in het verleden niet en dat ook in de toekomst niet zal doen.

Vanaf Adam, en de gehele geschiedenis door, tot op de huidige dag en zelfs verder in de toekomst, zullen we er getuige van zijn hoe de mens elke openbaring die Hij van Zichzelf geeft, zal weerstaan. Geloof ons echter niet zomaar. Laat ons het bewijzen! Laat ons bewijzen dat God altijd klaar staat om Zichzelf aan de mens te openbaren. En laat ons bewijzen dat de mens zich bewust en voortdurend voor God verborgen heeft.

Adam — het prototype

God schiep Adam als een „prototype” voor de hele mensheid (het Hebreeuwse woord voor „man” is *adam!*). Op welke manier maakte de Schepper Adam zijn prototype? Door hetzelfde menselijke brein, dezelfde geest, verstand en natuur in Adam te leggen als Hij nadien in alle andere mensen zou plaatsen. Daarom wist God dat Adam in een gegeven situatie op dezelfde algemene manier zou reageren als alle andere mensen in dezelfde situatie zouden reageren. Zoals het Adam verging, zo zou het ook de hele mensheid vergaan.

Laten we nu ons gezichtsveld wat vergroten. Laten we in gedachten in

de tijd en in de generaties van verschillende samenlevingen teruggaan — en zien hoe de mens *voortdurend* God verworpen heeft. God zich voor de mensen verborgen? Helemaal niet! Het was precies andersom!

De wereld voor en na de zondvloed

De wereld van voor de zondvloed was vol goddeloosheid en liep over van geweld — Gen. 6:5 is uniek in zijn poëtische schets van de ontzaglijke verdorvenheid van de mens. Toch kende de wereld God!

Slechts tien generaties scheidden Adam van Noach — en de mensen hadden toen een levensduur van negen generaties! Noach was een prediker der gerechtigheid (2 Petr. 2:5). Gedurende de 120 jaar dat zijn knechten de ark bouwden, verkondigde Noach zelf Gods waarschuwend getuigenis. De wereld hoorde Noach en de wereld kende God — maar de wereld verachtte Noach en verwierp God. Het gehele menselijke ras had toen bewust „zijn weg op de aarde verdorven” (Gen. 6:12).

Nauwelijks 100 jaar later verwierp de mens nogmaals Gods openbaring en leiding. De mens wilde niet over de wereld verspreid worden zoals God Noach opgedragen had (Gen. 11:4) — en zo bouwde de mens zich een reusachtige toren als een verzamelplaats om God te dwarsbomen. Er bestond hiervoor geen excuus — iedereen kende God — iedereen had het gruwelijke verhaal van de monsterachtige wereld van vóór de zondvloed uit de eerste hand gehoord en iedereen kon nog de tastbare bewijzen van Gods toorn zien. Iedereen kende Gods dienaar Noach — en iedereen dreef de spot met hem.

Israël gewoon God te verwerpen

We spreken over het oude Israël als Gods „uitverkoren volk”. En toch stootte elke openbaring van God aan Israël op afwijzing en opstandigheid.

Het volk Israël verwenste Mozes omdat hij getracht had hen te bevrijden (Ex. 5:21). Zij zeiden tot Mozes: „Bemoei je niet met ons, laat ons maar in dienst blijven van de Egyptenaren” (Ex. 14:12). (Alle volgende aanhalingen uit Exodus uit de Wilibrord Vertaling). Het volk Israël wilde eenvoudig Egypte niet verlaten en God dienen — het hield teveel van

de afgoden en de gruwelen van Egypte (Ezek. 20:8) — en zo moest God Israël van dit land losmaken door er zijn vernietigende plagen over uit te storten. Zelfs nadat het getuige was geweest van de bovennatuurlijke hevigheid van deze plagen, wilde Gods „uitverkoren volk” terugkeren naar Egypte (Ex. 14:10-12).

Met de viering van Gods spectaculaire en zegepralende vernietiging van het leger van Farao nog vers in hun geheugen, „begon het volk tegen Mozes te morren” omdat het water van Mara bitter was (Ex. 15:23-24). Zelfs nadat God dit water weer zoet had gemaakt, morde het volk van Israël weer en verkoos veeleer — hoe ongelofelijk het klinkt — te sterven in Egypte met hun buik vol vlees en brood, dan God te gehoorzamen (Ex. 16:3). Nadat zij al het vlees gekregen hadden dat zij konden eten, brak het volk de sabbat in een poging nóg meer te krijgen (Ex. 16:27-28). Eens te meer kreeg Israël dorst en deze keer stonden zij op het punt Mozes te stenigen (Ex. 17:4).

En, hoe ongelooflijk het ook moge klinken, al alles wat zij met hun eigen ogen hadden gezien, vroegen zij: „Is de Here in ons midden of niet?” (Ex. 17:7) — of, met andere woorden: „Waarom verbergt God zich?”

God beantwoordde deze vraag in zijn heerlijkheid op de berg Sinaï. „En het gehele volk was getuige van de donderslagen, de bliksemstralen, het geluid van de bazuin en de rokende berg” (Ex. 20:18, *N. Vert.*). Hier openbaarde God zich „uiteindelijk”.

Maar wat gebeurde er? „Toen het volk het zag, beefde het en bleef van verre staan. En zij zeiden tot Mozes: Spreek gij met ons, en wij zullen horen; maar God spreke niet met ons, opdat wij niet sterven” (Ex. 20:18, 19).

Enige tijd later redeneerden de Israëlieten dat „die Mozes, de man” (Ex. 32:1), hen uit Egypte geleid had — en aangezien hij vermist werd, ware het beter dat zij de Egyptische goden weer van stal haalden om een oogje op hun orgie te houden (Ex. 32:1-6). Na nog eens een strenge terechtwijzing van God ontvangen te hebben, en in het volle bewustzijn van Gods voortdurende openbaring en ontzagwekkende Macht, sloegen de Israëlieten op de drempel van het

beloofde land aan het muiten: „En zij zeiden tot elkander: Laat ons een hoofd aanstellen en naar Egypte terugkeren” (Num. 14:4).

„Waarom verbergt God zich?” Dacht u dat *wij* origineel waren? Het oude Israël heeft 't uit den treure herhaald!

In het beloofde land

Toen Israël uiteindelijk het land dat aan Abrahams zaad beloofd was, mocht binnentrekken, kwam het voortdurend in opstand. (Dit is niet zo verwonderlijk.) De cyclus werd steeds weer herhaald; Israël verwierp God en werd onderworpen (Richteren 2:11-15), riep God aan en werd weer verlost (Richt. 2:16) — maar een korte tijd nadien verliet het God weer (verzen 17-19). Het hele boek Richteren verhaalt dit verbazingwekkende relaas.

Spoedig daarna verwierp Israël Gods regering over hen geheel en al — en vroeg het een menselijke koning „gelijk al de volken hebben” (1 Sam. 8:5-7).

Zowat 120 jaar later kwamen de noordelijke tien stammen van Israël in opstand tegen het Huis van David. Jerobeam, hun koning en voormalig dienaar van Salomo, haalde de oude Egyptische goden weer voor de dag, richtte een nieuw priesterschap op en veranderde Gods jaarlijkse feestdagen om zijn eigen bestuur te beschermen, en negeerde moedwillig de ware God (1 Kon. 12:26-33).

Evenzo verwierp het Huis van Juda Gods profeten (en pleegde nog erger ontucht dan haar zuster Israël — Ezech. 23:11). Jesaja was een man van God. Hij zei tegen Hizkia dat God de legers van Assyrië ervan zou weerhouden de stad Jeruzalem zelfs maar aan te raken (2 Kon. 19:32) — en diezelfde nacht doodde God 185.000 gewapende manschappen (vers 35). Later, nadat Jesaja tot God gebeden had, ging de zon tien graden terug (2 Kon. 20:11). Het leed geen twijfel wie Jesaja's baas was! Desondanks, traditie verhaalt ons dat Jesaja enkele jaren later door zijn eigen volk in tweeën gezaagd werd (Hebr. 11:37).

Jeremia werd in de moederschoot tot profeet gewijd (Jer. 1:5). Hij stond altijd in het middelpunt van de algemene belangstelling, omdat hij Gods wil, diens weg en profetieën

onthulde. Heel Juda wist dat Jeremia Gods vertegenwoordiger was — niettemin werd dagelijks de spot met hem gedreven, iedereen bespote hem (Jer. 20:7), en al de priesters, profeten en het volk smeadden plannen om hem te doden (Jer. 26:8).

Begin 718 v. Chr. werd het Huis van Israël door Assyrië in ballingschap weggevoerd. Israël had sinds lange tijd Gods sabbat vergeten — en zo verloor dit volk zelfs zijn identiteit. Het Huis van Juda werd in 585 v. Chr. door de Babyloniërs in ballingschap weggevoerd. Juda behield de sabbat en daardoor haar identiteit. Maar zij verbasterde dermate Gods waarheid, door vele heidense ideeën (bijvoorbeeld de onsterfelijkheid van de ziel) te introduceren, dat een nieuwe godsdienst ontstond.

De feiten spreken een duidelijke taal — in elk stadium van hun geschiedenis hebben Israël en Juda zich voor hun God verborgen en Hem verworpen.

De volledige openbaring

„Nadat God eertijds vele malen en op velerlei wijzen tot onze vaders gesproken had door de profeten, heeft Hij nu op het einde der tijden, tot ons gesproken door de *Zoon*” (Hebr. 1:1-2, *Willibrord*). In het jaar 27 van onze tijdrekening, precies 483 jaar na het decreet van Artaxerxes, dat de gerepatrieerde Joden toestond Jeruzalem weer op te bouwen — juist zoals Daniël het geprofeteerd had (Dan. 9:25) — begon Jezus Christus van Nazareth zijn werk hier op aarde. Het ogenblik was nu voor de Almachtige God aangebroken zich *geheel en al* te openbaren. Hij was mens geworden!

Hoe vreemd het ook moge klinken, Jezus was de God van het Oude Testament — de Eeuwige, JHWH genaamd, de God van Abraham, Izak en Jakob. Hij was Degene die het heelal geschapen had (Joh. 1:3; Ef. 3:9). Hij had met Adam gewandeld, met Abraham gegeten, met Jakob geworsteld, met Mozes gesproken en over Israël gewaakt (1 Cor. 10:4).

Maar dit was een oneindig verschil — nu had Hij zich helemaal van eeuwig geestelijk leven ontdaan om menselijk vlees te worden, de dood onderworpen! (Fil. 2:7). Waarom? Om zijn geliefde schepping te helpen — om de weg te banen voor zijn

broeders zodat zij met Hem medeërfgenamen in Gods gezin zouden worden (Rom. 8:17). God hield nu niets meer verborgen — dit was zijn volledige openbaring aan de mens.

Maar Hij werd door de mensen veracht en verlaten (Jes. 53:3)! Hij werd zo erg geslagen dat zijn aangezicht meer verminkt en zijn lichaam meer geschonden werd dan dat van enig andere man in de gehele geschiedenis (Jes. 52:14). Dát gebeurde er toen God zich openbaarde!

Wie riep er toen om Christus' bloed? Velen uit dezelfde massa's die Hij weken, maanden, jarenlang, onderwezen en gevoed had. Zij wisten dat Hij van God kwam (Joh. 3:2), zij zagen de wonderen die Hij verrichtte. Op een gegeven moment hadden zij zelfs geprobeerd Hem met geweld tot koning uit te roepen. (Joh. 6:15.) Maar toentertijd zuchtten zij onder een Romeinse bezetting. Zij wilden dat Christus de Romeinen het land uit zou gooien en een krachtig, onafhankelijk koninkrijk zou stichten.

De menigte stond perplex toen Christus gevangen genomen werd. Hij zou toch de Romeinen het land uitgooien? De mensen wisten niet wat ze ervan denken moesten. Zij waren verbijsterd en volkomen van hun stuk gebracht.

De religieuze leiders waren er vlug bij dit uit te buiten. Zij haatten Jezus. Zij vreesden zijn toenemende populariteit onder het gewone volk. Zij waren bang dat Hij hun aanhang tot Hem zou overhalen (Joh. 11:47-48). Ten einde dit te voorkomen, zonden deze mannen 's nachts, in het geheim, een bende op Jezus af om Hem gevangen te nemen (Markus 14:1, 43). Vervolgens leverden de overpriesters Christus uit nijd over aan de Romeinse gouverneur om terechtgesteld te worden.

Op dit punt begonnen de priesters en schriftgeleerden de menigte tegen Christus op te hitsen. Dat was niet zo moeilijk. Zij zeiden dat Hij een oplichter was. Zij zeiden dat geen *echte* Messias gevangen genomen kon worden en aan de Romeinen kon worden overgeleverd. Spoedig schreeuwde een haatdragende, razende massa om Christus' bloed.

In golven van razernij steeg de mensen het bloed naar hun hoofd toen Pilatus verklaarde: „Hij heeft niets bedreven, wat de dood zou ver-

dienen . . .’ maar ze schreeuwden allen tezamen: ‘Weg met Hem! . . .’ Opnieuw sprak Pilatus hun toe, daar hij Jezus wilde vrijlaten. Maar ze schreeuwden er tegen in: ‘Kruisig Hem, kruisig Hem! . . .’ Voor de derde maal vroeg Pilatus hun: Wat voor kwaad heeft die man dan toch gedaan? . . . Luid schreeuwend bleven zij echter zijn kruisiging eisen; en hun geschreeuw gaf de doorslag” (Lukas 23:15-23, *Canisius en Willibrord Vert.*).

De God van Israël (JHWH) deed veel meer dan zich openbaren toen Hij Jezus Christus werd — Hij onthulde God de Vader, zijn eigen Meester (Ps. 110:1), de Allerhoogste God (Gen. 14:18). Iedereen die Christus kende, *kende* de Vader (Joh. 14:9).

Bovendien werd nog iets anders geopenbaard. Iets dat voor ons nogal belangrijk is. Onder het Oude Verbond had JHWH aan diegenen die gehoorzaamden, een overvloedig *fysiek* leven beloofd. Dat was alles. Maar nu, in de „onbegeerlijke” gedaante van Jezus Christus, bracht JHWH het geheime plan van God aan het licht (1 Cor. 2:7). Christus onthulde dat mensen het eeuwig leven kunnen beërven (1 Joh. 1:2; Matth. 25:46), en een hoedanigheid van eeuwig leven die de stoutste dromen van elk menselijk verstand overtreft.

Jezus Christus onthulde dat wijzelf letterlijk God zullen worden (Joh. 10:34-35). Dat is zo — lees dat nog eens — wijzelf zullen God worden! De Eeuwige Schepper van het heelal, d.w.z. Jezus van Nazareth, onze oudste broeder, heeft verkondigd dat wij nu met Hem medeërfgenamen zijn — als verwekte Zonen in Gods gezin (Rom. 8:17; 1 Joh. 3:1-2)! Wat zullen we met Christus erven? Christus heeft alles (Ef. 1:22). En dat zal ook met ons het geval zijn (Hebr. 2:8)! Alle dingen!

Maar de mensen konden het niet bevatten, ze begrepen het niet. Ze waren te vastgeroest in hun gewoonten en tradities om zelfs maar hun eigen God te herkennen toen Hij in mensengedaante tot hen kwam. Zij dóódden Hem in feite. Dit was de menselijke, God-hatende natuur op z'n grofst.

Het menselijk ras in z'n geheel vermoordde in koelen bloede de God

van Abraham, Izak en Jakob, die zoveel opgeofferd had om zijn eeuwig leven met alle mensen te delen. De opengereten en verminkte massa vlees en spieren die daar levenloos aan het hout hing was alles wat overbleef nadat God „eindelijk” Zichzelf volkomen aan de mensheid had geopenbaard.

Dat was de volledige onthulling van JHWH — de God der aartsvaders en der profeten; dit was de eerste manifestatie van JHWH's Almachtige Vader — de Allerhoogste God; dit was de overweldigende openbaring van het individuele *doel* in het leven van ieder mens: zelf God te worden. Niettemin verminkte het mensdom Jezus Christus zijn Heiland en doodde het JHWH zijn Schepper en verwierp hij God, zijn Vader.

En, hoe ongelooflijk het ook moge klinken, de mens blééf maar vragen: „Waarom verbergt God zich?”

Christus door de eeuwen heen

Petrus, Johannes en de andere apostelen werden door de enorme kracht die door hen stroomde, als Gods ware vertegenwoordigers afgezonderd om wonderbaarlijke genezingen te verrichten (Hand. 3:1-9; 5:12-16). Het religieuze establishment twijfelde nooit aan de authenticiteit van deze tekenen en wonderen. Maar aanvaardden zij daarom de aanwezigheid van God? Dat had u gedacht! Zij vreesden voor hun eigen positie — zij wilden hun eigen aanhang, hun eigen vereerders, en natuurlijk hun eigen tiendbetalers niet verliezen (Hand. 4:16-18; 5:17-18).

God werkte nu door de nieuwtestamentische Kerk. Maar de religieuze leiders, zoals men kon verwachten, keken meer naar „geleerdheid” (Hand. 4:13) dan de zichtbare openbaringen van God.

Gedurende meer dan 1900 jaar sedert Christus' dood en opstanding heeft de mensheid toegang tot Hem gehad door de bijbel. (De bijbel is het Woord van God — evenals Christus, Johannes 1:14.) Maar wat heeft de mens ermee gedáán?

Hij heeft hem „geïnterpreteerd” — in ontelbare concilies, conclaves, conferenties en consistories. Hoe? Zoals het hem paste! Wetten, Sabbatten, Heilige Dagen, tienden, profetieën en tucht hadden afgedaan. Tegenwoordig is zelfs moraal „uit de

tijd" geraakt. Wat is het doel van deze „bijbelinterpretaties”? Heel eenvoudig — *muilband* de bijbel en verberg z'n God!

Gedurende 18½ eeuw bestond de Ware Kerk van God uit een kleine vervolgd groep van vogelvrij-verklaarden, die in particuliere huizen en in gehuurde zalen bijeenkwamen (Rom. 16:5; Col. 4:15; Hand. 28:30). Het was géén „gerespecteerd” politiek-religieus systeem.

Als Jezus Christus zijn fysieke werk vandaag moest beginnen, zou Hij ervan beschuldigd worden, „de grootste bedreiging van God, christendom en patriotisme” te zijn! Hij zou door elk land ter wereld van landverraad en opruiing beschuldigd worden — en zijn proces en „terechtstelling” zou over de hele wereld met grote feestelijkheid gevierd worden.

De toekomstige openbaring van God

De gemiddelde christen zou zeker uitroepen: „Belachelijk! Als God werkelijk verscheen zou de mensheid zich verheugen — niet Hem verwerpen.” Wij zullen u aantonen dat deze zoetsappige hypothese maar een mythe is. Christus zal spoedig terugkeren — en de wereld zal zich hier helemaal niet over verheugen. Omdat Christus niet zal terugkeren als een pleitende predikant. Hij zal geen redevoeringen houden voor de Verenigde Naties; Hij zal niet op persconferenties voor de tv verschijnen, en Hij zal Zichzelf niet aan de geleerden bewijzen. Hij zal zijn gedrag niet aan psychologen verklaren. En Hij zal zeker niet met theologen gaan vitten en redetwisten. Nee! Christus zal deze wereld regeren met een ijzeren staf! (Openb. 2:27).

Het boek Openbaring geeft ons de toedracht. Eigenaardig genoeg beschouwt de wereld dit boek als een weloverwogen poging van Gods kant „zijn geheimen te verbergen”. Niets is verder van de waarheid. Lees de titel — *Openbaring!* De 22 hoofdstukken hiervan beschrijven in pijnlijk detail de geschiedenis van de wereld — vóórdat het gebeurt. Hier openbaart God alles — maar niettemin beweert de mens dat het „in symbolen verborgen is.” (Vraag om ons gratis boekje *De sleutel tot het boek Openbaring*)

Herinnert u zich Agnostische Arie

nog? Zijn wens zal spoedig verhoord worden — God zal zich spoedig openbaren zodat iedereen Hem zal kunnen zien (Matth. 24:27). Maar de mensheid zal reageren zoals zij altijd gereageerd heeft. De mens zal zich eens te meer voor zijn Schepper verbergen. „En de koningen der aarde en de groten en de oversten over duizend en de rijken en de machtigen en iedere slaaf en vrije *verborgen* zich in de holen en de rotsen der bergen; en zeiden tot de bergen en tot de rotsen: Valt op ons en *verbergt* ons voor het aangezicht van Hem, die gezeten is op de troon, en voor de troon van het Lam” (Openb. 6:15-15).

Maar lezen we niet dat de hele mensheid zich dan zal verheugen, zal feestvieren en elkaar zelfs geschenken zal aanbieden? Zeker — dit zal gebeuren wanneer Gods twee getuigen vermoord zullen worden! (Openb. 11:3, 7-10.) En spoedig daarna, wanneer Christus „de koninkrijken der wereld” overgenomen zal hebben (Openb. 11:15), zullen de volkeren toornig worden (vers 18) en zullen de mensen God *lasteren* (Openb. 16:21).

Ziet u de dramatische ironie van deze situatie? Dezelfde mensen die op hoogdravende wijze hebben verkondigd dat zij „God zeker zouden gehoorzamen als Hij zich maar niet 'als een vrouw' zou verbergen, maar zich 'als een man' zou vertonen,” zullen zichzelf onder de rotsen verbergen en God lasteren wanneer Hij werkelijk verschijnt als een God!

Waarom verbergt God zich?

God heeft zich niet verborgen.

Hij verbergt zich niet.

Hij zal zich nooit verbergen.

Het is de mens die zich voor God verbergt.

God heeft zich geopenbaard — door zijn schepping, door zijn aartsvaders en profeten en door het werk van Christus op aarde. God openbaart zich ook nu — aan de geleerden door hun ontdekkingen, en aan de wereld door dit Werk. God zal zich openbaren — nu aan u persoonlijk door zijn Geest, en aan de hele mensheid door zijn spoedige wederkomst.

Maar laten we onze arme Agnostische Arie niet vergeten — die onder zijn aanstotelijk zelfbewust uiterlijk,

in feite een fijne kerel is. Hij zal de schok van zijn academisch beschutte leven te verwerken krijgen. Hij zal spoedig deze schijn van geleerd intellectualisme afwerpen. Onze Arie zal zich bekeren. Moeilijk te geloven? Natuurlijk — maar niettemin waar.

Hij kan zich zelfs de ontzaglijk schrikwekkende reeks catastrofes waarmee de Almachtige Jezus Christus deze wereld zal veroveren, niet voorstellen. Arie's gevoelloze, ego-centrische emoties zullen tot het uiterste worden beproefd; hij zal dooreengeschud en geslingerd worden als een herfstblad in een wervelstorm. Natuurlijk zal dit het beste voor hem zijn. Want dan zal hij eindelijk onderwezen kunnen worden — als een kind met wijd open ogen, hunkerend naar fundamentele kennis.

Maak u geen zorgen — God is door Arie's huidige aanstellerij niet in zijn hoogmoed gekwetst geworden, noch van streek gebracht of verontwaardigd. Deze knaap is alleen maar misleid — evenals de rest van de wereld (Open. 12:9). God weet dit. Zelfs *nu* heeft God onze Arie lief (Rom. 5:8). Het zal dus voor God een grote vreugde zijn Arie genadig bekering te schenken (2 Tim. 2:25). God kan nauwelijks op het ogenblik wachten dat Hij de nieuwe, deemoedig berouwvolle Arie zal zien, geduldig en aandachtig luisterend naar één der dienaren van Jezus Christus, die hem de weg der waarheid begint te leren.

Er zijn heden ten dage duizenden miljoenen „Aries” in de wereld — allen op hun eigen manier misleid. Deze hulpeloze brokjes gefrustreerd leven zijn niet verloren. God maakt zich gereed aan iedereen zijn of haar kans op eeuwig behoud te geven. Wat een fantastische tijd om in te leven! Wij zullen de onthulling en de voltooiing van Gods plan zien!

De allerlaatste openbaring

Wij hebben u een massa historische en profetische gegevens toegeworpen. Ongetwijfeld gelooft u onze algemene thesis — dat God zich voortdurend aan de mens geopenbaard heeft, maar dat de mens zich altijd voor God verborgen heeft. Maar uw geloof is gebaseerd op informatie uit de tweede hand. Dat is goed, maar er is beter! Hoe zou u het vinden te kunnen
(Zie verder pagina 29)

DE SABBAT EN DE TIEN GEBODEN

Is het sabbatgebod nog steeds een onderdeel van de Tien Geboden? Of is het het enige van de Tien Geboden dat nu uit de tijd is?

door John R. Schroeder

Nergens in het Nieuwe Testament staan de Tien Geboden in de volgorde van één tot tien vermeld. Nergens in het Nieuwe Testament wordt het sabbatgebod letterlijk herhaald. Zonder het Oude Testament zouden wij de juiste samenstelling van Gods fundamentele wet niet kennen. Zonder het Oude Testament zouden wij zelfs niet weten dat het juiste aantal geboden tien is. Dit zijn onthutsende feiten waarover sommigen van ons zich nog nooit het hoofd gebroken hebben.

Hoe is het nu? Bestaat er enige logische bijbelse reden waarom wij momenteel de sabbat nog zouden moeten houden? Moeten wij nu nog alle Tien Geboden houden — of slechts die punten die betrekking hebben op onze naaste? Moeten wij God slechts op een zeer vrijblijvende manier liefhebben?

Het Oude Testament als achtergrond

De eerste sabbatdag volgde op de zes werkdagen van de schepping (Gen. 2:1-3). Een gebod om deze eerste sabbatdag te gedenken werd later in de basis grondwet van het oude Israël opgenomen in Exodus 20 en Deuteronomium 5 (zie het kader op de volgende bladzijde). Deze fundamentele decreten zijn de enige, die door de Schepper Zelf gesproken en geschreven zijn. Alle andere gecodificeerde wetten, verordeningen, uitspraken en voorschriften werden door tussenkomst van engelen aan Mozes doorgegeven.

— In het boek Deuteronomium vatte Mozes later Gods persoonlijke rol als Wetgever kort samen: „Toen zeide de Here tot mij: Houw u twee stenen tafelen gelijk de eerste, klim tot Mij op de berg en maak u een houten ark;

dan zal Ik op de tafelen de woorden schrijven, die stonden op de eerste tafelen, welke gij verbrijzeld hebt, en gij zult ze in de ark leggen. En ik maakte een ark van acaciahout en hieuw twee stenen tafelen gelijk de eerste; toen beklom ik de berg met de twee tafelen in mijn hand. En Hij schreef op de tafelen met hetzelfde schrift als de eerste maal, *de Tien Woorden*, die de Here op de berg tot u gesproken had uit het midden van het vuur op de dag der samenkomst; en de Here gaf ze mij” (Deut. 10:1-4).

En ander beknopt verslag is ook de moeite van het citeren waard. Het toont de wezenlijke betekenis aan die God aan zijn fundamentele morele wet toekent: „... toen de Here tot mij zeide: roep Mij het volk samen, dan zal Ik het *mijn woorden* doen horen [persoonlijk en rechtstreeks — zonder tussenkomst van hetzij Mozes of engelen], opdat zij leren Mij te vrezen alle dagen, dat zij op de aardbodem leven, en opdat zij het hun kinderen leren. En gij naderdet en stondt onderaan de berg... Toen sprak de Here tot u... En Hij maakte u het verbond bekend, *dat Hij u gebod te houden, de Tien Woorden*...” (Deut. 4:10-13).

Toepassing in het Nieuwe Testament

Jakobus, de voornaamste apostel van de Kerk van God te Jeruzalem, verwees naar de volledige Tien Geboden in zijn algemene brief aan de twaalf stammen van Israël. Hij schreef: „Indien gij echter *de koninklijke wet* vervult naar het schriftwoord: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf, dan doet gij wél. Doch indien gij met aanzien des persoons handelt, doet gij zonde en wordt gij door de wet

overtuigd van overtreding [zonde is het overtreden van de wet; zie 1 Johannes 3:4]. Want wie *de gehele wet* houdt, maar op *één punt* struikelt, is schuldig geworden aan alle (geboden). Want Hij [God] die gezegd heeft: Gij zult niet echtbreken: heeft ook gezegd: Gij zult niet doodslaan. Indien gij nu geen echtbreuk pleegt, maar wel doodslag, zijt gij tot een overtreder van de wet geworden. Spreekt zó en handelt zó als (mensen past), die door de wet der vrijheid zullen geoordeeld worden” (Jakobus 2:8-12).

Jakobus stelt hier diverse belangrijke feiten vast:

1) De koninklijke wet wordt samengevat door het gebod van het Oude Testament om uw naaste lief te hebben als uzelf (zie Lev. 19:18).

2) De koninklijke wet bestaat uit duidelijk omschreven punten.

3) Twee van die punten bestaan uit het zesde en zevende gebod van de Tien Geboden.

4) Overtreding van elk van deze punten is zonde.

5) Het in gebreke blijven zich aan één punt te houden, wordt in geestelijk opzicht beschouwd als het overtreden van alle punten.

6) Deze koninklijke wet wordt ook wel de „wet der vrijheid” genoemd.

7) Christenen zullen naar deze koninklijke wet der vrijheid geoordeeld worden.

Op dit punt moeten er een paar vragen gesteld worden. Maken de punten die Jakobus opnoemt een uitzondering voor de eerste vier geboden, die de verhouding van de mens met zijn God regelen? Of slaan ze op *al* de Tien Geboden zoals die in goede orde in Exodus 20 en Deuteronomium 5 worden opgesomd? Zijn christenen slechts verplicht zich *in*

het bijzonder te houden aan de laatste zes geboden, die de juiste verhouding kenschetsen die de mens met zijn naaste zou moeten hebben, terwijl de eerste vier geboden alleen maar in een of ander oppervlakkig opzicht gehouden dienen te worden?

Laten wij ons oordeel opschorten totdat wij wat meer gedeelten uit het Nieuwe Testament hebben onderzocht.

Jezus en de Tien Geboden

Een rijke jongeling kwam eens naar Jezus toe en stelde Hem een vraag van levensbelang: „Meester, wat voor goed moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven?” (Matth. 19:16). Jezus antwoordde: „... indien gij het leven wilt binnengaan, *onderhoud de geboden*” (vers 17). Maar de jonge man wilde weten op welke geboden Jezus in het bijzonder doelde. „Jezus zeide: Deze: Gij zult niet doodslaan, gij zult niet echtbreken, gij zult niet stelen, gij zult geen vals getuigenis spreken, eer uw vader en uw moeder *en* gij zult uw naaste liefhebben als uzelf” (vers 18).

Hier noemde Jezus met name vijf van de laatste zes geboden op en bracht ze onder de éne noemer van het beknopte gebod uw naaste lief te hebben als uzelf.

Later stelde een rechtsgeleerde aan Jezus een soortgelijke vraag: „Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?” (Lukas 10:25). Wegens de beweegredenen van de vragensteller antwoordde Jezus op een andere manier: „En Hij zeide tot hem: Wat staat in de wet geschreven? Hoe leest gij? Hij antwoordde en zeide: Gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf” (verzen 26-27). De rechtsgeleerde antwoordde door eerst Deuteronomium 6:5 en vervolgens Leviticus 19:18 uit het Oude Testament aan te halen. Liefde tot God werd eerst benadrukt en vervolgens de liefde tot de naaste. Jezus verschilde niet van mening met deze rechtsgeleerde: „En Hij zeide tot hem: *Gij hebt juist geantwoord; doe dat en gij zult leven*” (vers 28).

Een ander verslag in Mattheüs verwoordt letterlijk hetzelfde met Je-

zus *eigen woorden*. Jezus werd gevraagd: „Meester, wat is het grote gebod in de wet? Hij zeide tot hem: Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. *Dit is het grote en eerste gebod*. Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten” (Matth. 22:36-40).

Moeten wij geloven dat het tweede overkoepelende gebod om uw naaste lief te hebben uit duidelijk omschreven punten bestaat, maar het eerste

DE TIEN GEBODEN

Liefde tot God

1. Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.
2. Gij zult u geen gesneden beeld maken.
3. Gij zult de naam van de Here, uw God, niet ijdel gebruiken.
4. Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt.

Liefde tot de naaste

5. Eer uw vader en uw moeder.
6. Gij zult niet doodslaan.
7. Gij zult niet echtbreken.
8. Gij zult niet stelen.
9. Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste.
10. Gij zult niet begeren.

en grote gebod niet? Moeten wij geloven dat de God van het Nieuwe Testament ons niet zegt hoe wij Hem op een duidelijke, praktische manier moeten liefhebben?

De nadruk in het Nieuwe Testament

Niettemin wordt, wanneer ook maar een belangrijk deel van de Tien Geboden wordt aangehaald in het Nieuwe Testament, de nadruk bijna altijd gelegd op „heb uw naaste lief.” Waarom?

Kennelijk draaide in de tijd dat de gebeurtenissen plaats vonden, die de aanleiding waren tot het later op schrift stellen van het Nieuwe Testa-

ment, het belangrijkste uiterlijke probleem om de schending van de laatste zes geboden die specifiek op de naaste sloegen. De Farizeeën, bijvoorbeeld, maakten van het vierde gebod een voorwerp van afgoderij. Ze gebruikten het als *een excuus* om hun naaste niet lief te hebben. Ze bekritiseerden Jezus fel omdat hij op de sabbat een man genas die vanaf zijn geboorte blind was (zie Johannes 9). In werkelijkheid hielden ze *niet* van de arme man. In plaats daarvan kwamen ze ertoe te dreigen zowel hem als zijn ouders uit de religieuze gemeenschap te stoten. Maar waar het om gaat is: Ze gebruikten het sabbatgebod om hun ongehoorzaamheid aan het grote principe van het liefhebben van de naaste te camoufleren.

Ze onttrokken zelfs zichzelf aan het economisch steunen van hun bejaarde ouders op „religieuze gronden”. U kunt lezen wat Jezus tot deze huichelaars zei in Markus 7:9-13. Op geen enkele manier kan men tegelijkertijd zijn ouders niet eren en wel God liefhebben. Dat kan eenvoudigweg niet!

De apostel Johannes had een diep inzicht in deze onverbrekelijke relatie tussen het liefhebben van God en het liefhebben van de naaste en de ironie van te beweren het ene te doen en ondertussen het andere te laten. „Indien iemand zegt: Ik heb God lief, doch zijn broeder haat, dan is hij een leugenaar; want wie zijn broeder, die hij gezien heeft, niet liefheeft, *kan (ook) God*, die hij niet gezien heeft, *niet liefhebben*. En dit gebod hebben wij van Hem: Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben” (1 Joh. 4:20-21).

Het werkt ook omgekeerd. Let eens op wat er staat in het volgende hoofdstuk: „Hieraan onderkennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, *wanneer wij God liefhebben en zijn geboden doen*” (1 Johannes 5:2). Liefde tot en gehoorzaamheid aan God gaan samen: „Want dit is de liefde Gods, dat wij zijn geboden bewaren. En zijn geboden zijn niet zwaar” (vers 3).

Het sabbatgebod

Zoals we al eerder zeiden, wordt nergens in het Nieuwe Testament het
(Zie verder pagina 26)

7 BEWIJZEN

(Vervolg van pagina 3)

van de engelen was het licht in duisternis veranderd.

Hier zou ik op een bijbels beginsel willen wijzen. Vaak wordt namelijk een onderwerp in de context van één schriftplaats niet uitvoerig in zijn geheel beschreven. In Jesaja vinden wij deze aanwijzing: „Wie wil hij kennis leren en wie wil hij een openbaring doen verstaan? . . . Want het is wet op wet, eis op eis, eis op eis, hier wat, daar wat” (Jesaja 28:9-10). Maar de meeste exegeten die dit beginsel bij het begrijpen van de bijbel trachten toe te passen, nemen „hier wat” en „daar wat” uit zijn verband om hun eigen ideeën er in te kunnen leggen.

Veel van wat in Genesis 1 wordt geopenbaard, wordt aangevuld door allerlei andere schriftplaatsen in de bijbel.

Laten wij nu trachten de achtergronden hiervan te begrijpen. De engelen op aarde hadden de schepping van deze planeet *niet* voltooid door haar te verbeteren, te verfraaien en in die zin verder te ontwikkelen. Zij hadden integendeel van de aarde een troosteloze woestijn gemaakt. Gods bestuur werd niet langer op aarde uitgeoefend.

Wij weten uiteraard dat alleen God *nooit* van de weg van zijn wet en van zijn bestuur wil en zal afwijken.

Hij kon geen hoger, volmaakter soort wezen scheppen dan Lucifer en deze was tegen Hem opgestaan. Aangezien alleen God nooit zal afwijken of afgaan van zijn weg, besloot God toen (of misschien was Hij het al lang van plan) de hoogste scheppingsdaad te volbrengen, namelijk om zichzelf te vermenigvuldigen, zichzelf voort te planten!

In zijn verheven wijsheid wist God dat dit alleen door middel van *de stof* kon geschieden.

De mens naar Gods beeld

Om de aarde voor de schepping van de mens voor te bereiden vernieuwde God eerst het aangezicht van de aarde. Dit lezen wij in Psalm 104:30 waar staat: „Zendt Gij uw Geest uit, zij worden geschapen, en Gij vernieuwt het gelaat van de aardbodem”.

Keren wij nu terug naar Genesis 1:2. De aarde was in een staat van

chaos en verwoesting. „ . . . en de Geest Gods zweefde over de wateren”. Het eerste dat God deed, was de duisternis in licht veranderen zoals het oorspronkelijk was. God zei: „Er zij licht en er was licht” (Genesis 1:3). Zo vernieuwde God in zes dagen het aangezicht van de aarde (dit was dus niet de oorspronkelijke aller-eerste schepping) ter voorbereiding van de schepping van de mens.

Opnieuw was de aarde een volmaakte schepping, maar de afwerking, de voltooiing ontbrak nog steeds.

Waarom de mens op aarde is

Waarom plaatste God de Schepper de mens op aarde? Om de stoffelijke aarde die God de mens zou geven, te verbeteren, om zijn schepping te verbeteren hetgeen de tot zonde vervallen engelen geweigerd hadden te doen, om zo Gods bestuur op aarde te herstellen en het naar Gods wet uit te oefenen en daarmee tevens de schepping van de mens te *voltoeien* in die zin dat deze, uit eigen vrije wil, Gods heilig en rechtvaardig karakter zou ontwikkelen. Is dit volmaakte en rechtschapen karakter eenmaal in de mens tot ontwikkeling gekomen en de mens van een sterfelijk wezen tot een onsterfelijk geestwezen veranderd, dan zullen de ongelooflijke toekomst-mogelijkheden van de mens verwezenlijkt worden — dan zal de mens geboren worden in Gods goddelijk gezin en zal hij kunnen meewerken met God aan de voltooiing van de schepping van het onmetelijke heelal.

Zo zei God (Elohim) op de zesde dag van die week van (her)schepping: „Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis . . .” (Genesis 1:26).

De mens werd geschapen om, uit eigen vrije wil, een speciale band met God te hebben. Hij werd geschapen naar het beeld, de gelijkenis van God. Hem werd, in essentie, een geest gegeven om deze verbondenheid mogelijk te maken. Meer hierover later.

De ziel is sterfelijk

God schiep de mens in feite geheel uit *stof*. Dit was noodzakelijk met het oog op Gods hoogste bedoeling.

„ . . . toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus; also

werd de mens tot een levende ziel” (Genesis 2:7). De uit stof geformeerde mens *werd* doordat hij lucht inademde, een levende ziel. Let wel, er staat niet dat de mens een onsterfelijke ziel *is* of *heeft*. Wat uit stoffelijke aarde was geformeerd werd een ziel.

Hieruit volgt dat de ziel stoffelijk is en dus sterfelijk. Dit is een waarheid die in maar heel weinig kerkgenootschappen en waarschijnlijk in geen enkele andere godsdienst wordt geloofd — opnieuw een **BEWIJS** van de ene ware Gemeente Gods.

Hoe de menselijke geest werkt

Nu komen wij aan een andere waarheid die, zover ik weet, alleen in de ene ware Kerk bekend is.

Heeft u zich ooit afgevraagd hoe het grote verschil tussen de menselijke geest en de hersenen van een dier is te verklaren? Hier vinden wij, tussen twee haakjes, ook een *bewijs* voor de onjuistheid van de evolutieleer.

De hersenen van de gewervelde dieren zijn in vorm, aanleg en opbouw praktisch helemaal gelijk aan de hersenen van de mens; die van walvissen, olifanten en dolfijnen zijn zelfs groter, die van de chimpansee iets kleiner. Toch kunnen de menselijke hersenen veel meer! Slechts weinigen weten in feite waarom dit zo is.

Uit vele passages in de Schrift blijkt dat er *in* de mens een geest is. Terwijl de mens geheel uit stof bestaat, is de geest *niet* stoffelijk. Een voorbeeld ter illustratie hiervan: een mens kan per ongeluk bijvoorbeeld een klein metaal voorwerp inslikken — dat zit dan *in* de mens, maar het is geen deel van hem. Zo is het ook met de geest die *in* de mens is. Omdat de geest in essentie in hem is — dus niet als een geestwezen op zichzelf — noem ik die geest, ter onderscheiding van Gods heilige Geest, de „menselijke” geest. Maar het is geest, geen stof.

Deze „menselijke” geest nu verleent de menselijke hersenen de denkkraft, het verstandelijke vermogen. De geest als zodanig kan niet zien, horen, proeven, ruiken of voelen. Het zijn de hersenen die door het oog zien, door het oor horen, enz. De „menselijke” geest als zodanig kan niet denken. De fysieke hersenen denken.

Wat is dan eigenlijk de functie van de „menselijke” geest? Het is NIET een „ziel”. Hij geeft de menselijke hersenen 1) het verstandelijke vermogen, de kracht om te denken, en 2) hij is tevens het middel dat God in de mens heeft gebracht om op die wijze een persoonlijke band tussen de sterfelijke mens en de onsterfelijke God tot stand te brengen.

Twee fasen van de mens

God scheidt, zoals wij gezien hebben, volgens het tweefasenprincipe, Zo ook bij de schepping van de mens. Die geschiedt in twee fasen: 1) het fysieke stadium dat begint met de eerste mens, Adam, en 2) het geestelijke stadium dat begint met de „tweede Adam”, Jezus Christus (1 Cor. 15:45-46).

Zo is de mens van zijn schepping (en geboorte) af geschapen met een „menselijke” geest, maar hij is nog niet voltooid, hij is incompleet. Hij is geschapen om nog een andere geest te ontvangen, Gods heilige Geest, en wanneer hij die gave Gods ontvangt, „getuigt die Geest met onze geest dat wij kinderen Gods zijn” (Rom. 8:16) — in de verwekte, d.w.z. eerste fase van de *geestelijke* schepping.

Dit blijkt heel duidelijk uit 1 Cor. 2: „... Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord, en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen die Hem liefhebben” (vers 9) — namelijk geestelijke kennis. De natuurlijke geest kan alleen kennen wat de fysieke hersenen zien, horen, proeven, ruiken of voelen. De natuurlijke geest blijft *beperkt* tot de kennis van de fysieke, materiële wereld om ons heen. „Want óns heeft God het openbaar door de geest” (vers 10).

„Wie toch onder mensen weet wat in een mens is dan des mensen eigen geest die in hem is?” (vers 11). Een koe, een schaap of een hond weten niet wat de mens weet en de mens zou die kennis ook niet bezitten, als hij de menselijke geest niet *in* zich had. Zo is de natuurlijke mens met deze ene „menselijke” geest *beperkt* tot de kennis van het materiële — „Zo weet ook niemand wat in God is dan de Geest Gods” (vers 11).

Alleen wanneer de heilige Geest in de mens komt en zich met de „menselijke” geest verenigt, kan de mens het geestelijke kennen. „Doch een

ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is” (vers 14).

Daarom zijn de best onderlegde mensen veelal ook de onwetendste. Zij zijn beperkt tot de kennis van het materiële. Kennis van God en de dingen Gods is in hun ogen dwaasheid. „Want de wijsheid dezer wereld is dwaasheid voor God” (1 Cor. 3:19).

De wereld afgesneden van God

Keren wij terug naar de eerste mens, Adam.

Onthou dat het Gods bedoeling met de schepping van de mens op aarde was: 1) om het bestuur van God op aarde te herstellen en om, door het leven van de mens volgens dat bestuur te leiden, a) de fysieke schepping van de aarde die door de engelen was verwoest, te voltooiën en b) daarbij tevens de schepping van de mens te completeren doordat hij een rechtvaardig geestelijk karakter zou ontwikkelen: en 2) om het koninkrijk Gods te vestigen en tenslotte de ongeloflijke toekomstmogelijkheden van de mens om de schepping van het uitgestrekte heelal te helpen voltooiën, tot hun recht te laten komen.

Voor dit verheven doel was nodig dat 1) de mens Satan zou verwerpen en Gods weg van liefde, gebaseerd op Gods geestelijke wet, zou aanvaarden, en 2) de mens in eerste instantie uit stof werd gemaakt, zodat hij, *als* hij tot Satans weg van hebzucht en egoïsme zou worden verleid, zich zou kunnen veranderen en zich bekeren tot Gods weg van liefde.

Is de schepping eenmaal voltooid, dan kan de geest, ook die van de engelen die demonen werden, *niet meer veranderd worden*. Geest is bestendig en eeuwig, is niet vatbaar voor verandering. De fysieke wereld echter is in voortdurende verandering.

In Gods meesterplan voor zijn geestelijke schepping, waarover later meer, was door God en het Woord voorzien dat het Woord zich zou ontdoen van zijn hoogste glorie en te zijner tijd de menselijke vorm zou aannemen als Jezus Christus, waardoor Hij de geestelijke fase van de schepping van de mens mogelijk zou maken — God die zichzelf vermenigvuldigt! Wat een meesterlijk plan voor deze laatste hoogste scheppingsdaad!

Hoe groot is God — in zijn geest, zijn bedoeling met ons, in zijn plannen en vooral ook zijn scheppen — van de kleinste kiem en het kleinste insect tot de grootste zon waarbij vergeleken onze eigen grote zon in het niet zinkt!

De eerste mens, Adam, werd geschapen met de mogelijkheid om Satan, vroeger Lucifer, op de aardse troon te vervangen en daarmee Gods bestuur te herstellen.

Maar daarvoor moest hij Satans weg van hebzucht en egoïsme afwerpen en Gods weg van zijn wet kiezen, de weg van *liefde* (van *geven*).

De Schepper sprak eerst tot Adam en Eva, onderlegde hen grondig in het bestuur en de geestelijke wet van God (in Genesis 2 zijn Gods instructies slechts zeer beknopt weergegeven). Satan mocht geen contact met hen hebben, todat God hen volledig had geïnstrueerd.

Twee symbolische bomen

In de wonderschone Hof van Eden waarin God Adam en Eva bracht, stonden twee symbolische bomen. De ene was de „boom des levens”. De vruchten daarvan konden vrijelijk worden gegeten — dat betekende gehoorzaamheid en trouw aan Gods wet van altruïstische liefde en het ontvangen van Gods heilige Geest.

De andere boom was die van de „kennis van goed en kwaad”. Daarvan te eten betekende dat de mens zich de kennis van goed en kwaad toeëigende, dat hijzelf wilde uitmaken wat goed en wat zonde was. Dit betekende echter dat hij Gods wet waarin was vastgelegd wat voor hen goed en kwaad was, verwierp.

De verblindend schone aartsengel Lucifer, zoals God hem oorspronkelijk had geschapen, was het hoogste individuele wezen dat God kon scheppen. Weinigen beseffen hoe groot de macht van Satan was en hoe groot later zijn sluwe verleidingsmacht. Adam onderschatte blijkbaar ten enen male de macht van Satan.

De listige Satan benaderde Adam via zijn vrouw Eva. Hij zei niet direkt: „Kies mijn weg.” Hij verscheen als een listige slang. Hij misleidde Eva op sluwe wijze.

Hij druppelde twijfel in haar geest aan de geloofwaardigheid van God. Hij verleidde haar om te geloven dat God onrechtvaardig, zelfzuchtig was

geweest. Op listige wijze bracht hij ijdelheid van geest in haar. Hij misleidde haar door haar te doen geloven dat het goed was om van de verboden vrucht te eten.

Adam, hoewel zelf niet verleid, volgde zijn vrouw Eva. Met haar nam hij de beslissing van wat goed en wat slecht was in eigen handen waardoor hij niet meer geloofde wat zijn Schepper had gezegd, en God als Verlosser en Heer verwierp, als bron van de geopenbaarde diepste kennis. Hij geloofde Satan en volgde diens weg.

Het oordeel over de mens uitgesproken

Toen God de mens uit de Hof van Eden wegjoeg en hem de verdere toegang ontzegde (Gen. 3:22-24), sprak God zijn oordeel over hem uit.

God zei in feite dit: „U hebt de beslissing voor uzelf genomen en voor de wereld die uit u zal voortkomen. U hebt mij als oerbron van kennis verworpen. U zijt tegen mijn gebod en mijn bestuur opgestaan — u hebt Satans weg van hebzucht en *nemen* in plaats van *geven* gekozen. Welnu, daarom veroordeel ik u en de wereld die u zult voortbrengen, om 6000 jaar lang van mij en mijn geopenbaarde kennis, van mijn weg afgesneden te zijn — uitgezonderd de betrekkelijk zeer weinigen die ik zal roepen om mijn Koninkrijk voor te bereiden. Ga heen, schep uw eigen kennis met uw vleselijke geest, schep uw eigen materiële wetenschappen en uw eigen systeem om die kennis te verbreiden. Ga heen en schep uw eigen goden en religies. Vorm uw eigen menselijke regeringen. Maar weet dat bij dit alles Satan u en de hele mensheid zal verleiden om zijn geest van ijdelheid, begeerte en hebzucht, van afgunst en jaloezie, van achterdocht en ongelooft, van ijverzucht, strijd en geweld te aanvaarden, zodat gij onbewust tegen mij en mijn weg van onbaatzuchtige bezorgdheid voor het welzijn van anderen zult opstaan. Na 6000 jaren, als uw wereld de les van uw eigen weg van kwaad, verwarring, frustratie, ziekte, leed, lijden en dood in de geschiedenis der mensheid zal hebben bijgeschreven, zal ik ingrijpen! Dan zal ik door bovennatuurlijke macht het bestuur en het onderwijs van de gehele wereld overnemen en u allen tot mij roepen

om u berouwvol van uw slechte wegen af te keren en het eeuwige heil te ontvangen.”

Behalve zij die geroepen zullen zijn voor de speciale taak om Gods Koninkrijk voor te bereiden, zal dan de gehele mensheid 6000 jaar lang afgesneden zijn geweest van God.

Dat allen van God zijn afgesneden op diegenen na die speciaal door God zijn geroepen, heeft Jezus duidelijk uitgesproken in Joh. 6:44: „Niemand kan tot Mij komen tenzij de Vader die Mij gezonden heeft, hem trekke.” Dit wordt nergens in de Schrift weersproken.

De enige dag des heils?

De meest verbreide valse leer, die door praktisch alle kerken van het christendom wordt aangehangen, behalve door de ene en enig ware en oorspronkelijke Kerk van God, is dat alle mensen zonder meer verloren zijn tenzij zij Jezus Christus als de Heiland belijden en dat *nu* de *enige* dag des heils is.

Zij die van God zijn afgesneden, zijn niet verloren, tenzij zij worden geroepen en dan verloren gaan. Zij zijn eenvoudig nog niet geoordeeld. Allen die tot nu toe sinds Adam zijn geroepen, zijn niet alleen geroepen om behouden te worden, maar om een speciale taak te volbrengen en daarmee gaat automatisch hun verlossing gepaard, als zij berouw hebben, geloven, de heilige Geest ontvangen en zich door Hem laten leiden. Allen die nu leven, zullen nog in dit millennium worden geroepen, ten tijde dat Christus over alle naties zal heersen. Dan zullen alle anderen die tevoren niet zijn geroepen, worden opgewekt en geroepen worden om geoordeeld te worden bij het laatste oordeel aan het einde van dit millennium. Dan zal er geen Satan zijn om overwonnen te worden.

Zoals van Adam werd verlangd dat hij de verleidingsmacht van de Satan zou weerstaan en verwerpen om zich te kwalificeren teneinde de troon van de aarde te bezetten, zo was het ook met Jezus Christus, de tweede Adam. Jezus Christus faalde echter niet, maar kwalificeerde zich. Zij die bekeerd zijn vóór zijn wederkomst, moeten zich eveneens kwalificeren om naast Hem op zijn troon plaats te nemen (Openb. 2:26-27 en 3:21). □

SABBAT

(Vervolg van pagina 23)

sabbatgebod letterlijk herhaald. *Evenmin* echter worden de eerste drie geboden (die ons tonen hoe wij God moeten liefhebben) woordelijk herhaald. Dit is een feit dat mensen vaak vergeten. Men moet werkelijk het Nieuwe Testament grondig doorzoeken om zelfs maar versluierde toespelingen op deze drie geboden te vinden.

In het Nieuwe Testament wordt dus de nadruk gelegd op de laatste zes geboden en ook op *de samenhang* tussen de alomvattende principes die de laatste zes en de eerste vier geboden met elkaar verbinden. In Col. 3:5 zegt Paulus dat *hebzucht* (nummer tien) afgoderij is (nummer één).

De Tien Geboden, zoals zij in het Nieuwe Testament in een groter perspectief geplaatst worden, vertegenwoordigen echter een gehele, complete wet van *tien punten*. Jezus zegt ons dat God liefhebben het eerste en grote gebod is; Jakobus zegt ons dat Gods koninklijke wet uit diverse punten bestaat; Johannes zegt ons dat wij niet onze naaste kunnen haten en tegelijkertijd God liefhebben.

De Tien Geboden zijn een „volledig pakket” — één gebod kan niet willekeurig uit Gods uit tien punten bestaande wet verwijderd worden. Als er één overtreden wordt, zijn in principe alle overtreden.

Het sabbatgebod is nog steeds één van de Tien Geboden! Deze wet is echter in hoge mate door het eigen persoonlijk voorbeeld en onderricht van Jezus vervuld, zoals getypeerd wordt door zijn beroemde uitspraak dat „de sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat” (Markus 2:27). Het houden van de sabbat op de zevende dag houdt *niet* en eindeloze lijst van vervelende geboden en verboden in. De sabbat was bestemd om een grote zegen voor de mensheid te zijn — *niet* een vreselijk slavenjuk.

Dit artikel heeft maar één aspect van de gehele kwestie van de sabbat belicht. Vraag voor een uitgebreide behandeling over de sabbat om ons gratis boekje: *Welke dag is de christelijke sabbat?* □

Persoonlijk

(Vervolg van pagina 1)

op het hart had gebonden. Ze hield verband met Gods gezag en heerschappij over hen, met zijn manier van leven, welke al het goede zou brengen, en ook met het geschenk van het eeuwige leven.

Maar andermaal was het zo dat de mensen (op enkele uitzonderingen na — alles bijeen slechts 120) *niet geloofden* wat hij zei. Ze noemden hem zelfs een leugenaar!

Laat mij hier even citeren: „Toen hij [Jezus] dit sprak, geloofden velen in hem. Jezus dan zeide tot de Joden die in hem geloofden: Als gij in mijn woord [zijn boodschap] blijft, zijt gij waarlijk discipelen van Mij en gij zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken” (Joh. 8:30-32).

Hun antwoorden waren sarcastisch en vijandig. Zij waren toch zeker nakomelingen van Abraham, en dus wáren ze al vrij.

„Ik weet dat gij Abrahams nageslacht zijt,” antwoordde Jezus, „maar gij tracht Mij te doden omdat mijn woord [zijn evangelie-boodschap] bij u geen plaats vindt.” Zij geloofden in de boodschapper, maar ze *verwierpen zijn boodschap* — en geloofden niet wat hij hun zei! Jezus vervolgde: „Maar nu tracht gij Mij te doden, een mens die u de waarheid [zijn evangelie] gezegd heeft.” En later zei Jezus nog: „Maar omdat Ik u de waarheid zeg — Mij gelooft gij niet... waarom gelooft gij Mij niet?” (verzen 45-46).

Nog voor het einde van de eerste eeuw onzer jaartelling werd de boodschap onderdrukt en vervangen door een ander, een vals 'evangelie' (Zie Galaten 1:6-7 — A.D. 58).

Maar God droeg er zorg voor dat zijn woord — zijn boodschap voor de mensheid tot een geïnspireerd *geschreven* woord werd. Maar nog heden ten dage prediken de godsdiensten die zich de naam van Christus hebben toegeëigend, over de persón Christus — over de *boodschapper* —, maar ze verkondigen niet zijn *boodschap*, niet zijn ware evangelie.

En in vele doctrines onderwijzen ze het tegenovergestelde van wat Jezus en de eerste apostelen leerden. Ze veroordelen de gebruiken die Jezus onderhield en houden er zelf gebrui-

ken op na die door Jezus en de bijbel worden veroordeeld.

Mensen hebben miljoenen boeken geschreven. Het publiek dat ze leest, neemt die boeken *wel* letterlijk. Het gaat ervan uit dat die boeken menen wat ze zeggen. Maar de bijbel? De mensen schijnen maar niet te kunnen geloven dat die wel degelijk meent wat hij zo duidelijk zegt.

Zo zegt de bijbel: „Het loon dat de zonde geeft, is de *dood*” (Rom. 6:23). Doch belijdende christenen zullen zeggen: „Maar 'dood' betekent *geen* dood — het betekent een eeuwig durend leven in het hellevuur!” God *zegt* 'dood' (maar ze geloven niet wat Hij zegt) en waar het hier *zijn* woord geldt, geloven ze God niet!

In datzelfde vers heet het ook: „Maar de genade die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer.” Geloven zij dat het eeuwige leven een geschenk van God is? Neen, zij geloven dat wij „onsterfelijke zielen” zijn, die het eeuwige leven al *bezitten*. Maar God zegt in zijn Woord: „de ziel die zondigt, die zal sterven” (Ezech. 18:4). Dat zegt God, maar belijdende christenen geloven niet wat Hij zegt! Hij zegt dezelfde woorden nog eens in Ezechiël 18:20.

En hoe staat het met de moderne wetenschap en het hoger onderwijs? Net als onze eerste voorouders verwerpen ook zij de openbaring als oerbron van alle kennis. Geloven zij dat er in de dagen van Noach een zondvloed was? God zegt dat die er wel was, maar zij geloven niet wat Hij zegt. God zegt dat de wateren van de Rode Zee vaneen weken en dat de Israëlieten over de droge zeebodemplaan naar de andere oever liepen. In zijn Woord zegt God dat de muren van water omver stortten en Farao en zijn leger bedolven zodat ze verdronken. Maar dacht u dat dit in de leerboeken over de oudste geschiedenis stond? Zij *gelooven niet* wat God zegt!

God wijst ons de weg naar wereldvrede, naar vrede tussen personen, groepen mensen en volkeren. Maar de mensen geloven niet *wat God zegt*, en daarom hebben wij geen vrede.

God wijst ons de weg naar vrede, geluk, overvloedige welvaart en het eeuwig leven als zijn geschenk. Maar de mensen — *zeer* weinigen uitgezonderd — geloven niet wat God zegt. In plaats daarvan gaat de mensheid voort met lijden! □

HEILIGE DAGEN

(Vervolg van pagina 11)

licht op de betekenis hiervan werpen.

In Mattheus 11 kwam Jezus op hetzelfde thema terug, daar waar Hij drie Galileese steden hun onverschilligheid voor zijn prachtige wonderen verwijt. „Toen begon Hij de steden, waarin de eerste krachten door Hem verricht waren, te verwijten dat zij zich niet bekeerd hadden. Wee u, Chorazin, wee u, Bethsaïda! Want indien in Tyrus en Sidon die krachten waren geschied, welke in u geschied zijn, reeds lang zouden zij zich in zak en as bekeerd hebben. Doch ik zeg u, het zal voor Tyrus en Sidon draaglijker zijn in de *dag des oordeels* dan voor u. En gij, Kapernaüm, zult gij tot de hemel verheven worden? Tot het dodenrijk [in het Grieks: het graf] zult gij nederdalen; want indien in Sodom de krachten waren geschied, die in u geschied zijn, het zou gebleven zijn tot de dag van heden. Maar ik zeg u, het zal voor het land van Sodom draaglijker zijn in de *dag des oordeels* dan voor u” (verzen 20-24).

Aangezien de twee oude steden Tyrus en Sidon berouw zouden hebben getoond als Jezus in hun roemruchte tijd dezelfde machtige wonderen had verricht, volgt hier redelijkerwijze uit dat *deze oordeelsperiode* hun inwoners de gelegenheid zal bieden berouw te tonen over hun wandaden en aldus het Koninkrijk Gods te beërven. Anders zou God een aannemer des persoons zijn.

„Volgens de overlevering was Sidon de eerste Fenicische stad die ooit werd gesticht” (*The New Bible Dictionary*). De overlevering wil dat Sidon ook de stichter van Tyrus was, de belangrijkste zeehaven aan de Fenicische kust — het Rotterdam van de Oude Wereld! Zoals was geprofeeteerd werden beide steden in de recente geschiedenis tot onbelangrijke plaatsen gereduceerd.

Het verhaal van Mattheus maakt dan een sprong terug: van Tyrus en Sidon naar Sodom en Gomorra. Het was in de tijd van Abraham dat de laatste twee steden poelen van homoseksuele degeneratie waren. God vernietigde hen door een regen van vuur en zwavel op hun grondgebied te

doen neerdalen. Hun vernietiging was volkomen, zelfs tot vèr in de omtrek. Het ganse gebied werd een troosteloze woestijn van rotsen in een verzengende hitte en droogte . . . tot op de huidige dag!

In geestelijk opzicht gaat het hier om: Indien Jezus zelfs naar deze twee zondige steden was gekomen als de eenvoudige timmerman die echter wonderen verrichtte, dan zouden de toenmalige inwoners berouw hebben getoond over hun schadelijke en onwettige perverse daden, en dan zouden die steden 2000 jaar later nog hebben bestaan.

Andermaal *vloeit hier redelijkerwijze uit voort* dat God zelfs die zondaren van destijds de kans biedt zijn Koninkrijk te beërven.

Heropvoeding van het oude Ninevé

Een derde maal zelfs komt Jezus in het Evangelie van Mattheus op het thema van 'de dag des oordeels' terug, daar waar het gebrek aan berouw van zijn eigen generatie betreft (Matth. 12:36). „De mannen van Ninevé [geen Joodse stad, maar de hoofdstad van Assyrië] zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht en het veroordelen; want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona en zie, meer dan Jona is hier” (vers 41).

Deze tekst is uitermate belangrijk en onthult ons veel meer dan men op het eerste gezicht zou menen. Jona leefde ten tijde van de regering van Jerobeam II, 793-753 v. Chr. (zie 2 Kon. 14:23). Zijn waarschuwing aan deze Assyrische stad moet dateren uit de achtste eeuw voor Christus. In die tijd woonden er meer dan 120.000 mensen in de stad Ninevé (Jona 4:11).

Nu, laten we deze vraag stellen: Wat wisten deze oude Assyriërs, die Jona hoorden spreken, vóór hun dood van Jezus' generatie? *Absoluut niets*, luidt het antwoord. Ze leefden honderden jaren *voor* de eerste komst van Christus! En wat weten ze nu? Nog altijd volstrekt niets! „De doden weten niets” (Pred. 9:5). Wat zullen ze weten wanneer ze na de periode van duizend jaar weer opstaan? Op dat moment: niets!

Het is duidelijk dat zij niet in staat zullen zijn Jezus' generatie onmiddellijk te veroordelen. De opgestane mensen van Ninevé zullen heel wat

tijd nodig hebben om de geschiedenis van Jezus' generatie te leren kennen. En het zich eigen maken van de geschiedenis zal uiteraard *niet* het eerste werk zijn na deze ontzaglijke opstanding. Het zal wat tijd vergen zich te oriënteren, voor wat de totaal andere levensomstandigheden betreft.

Nog een voorvertoning: de Koningin van Seba

Maar het verhaal eindigt niet met de inwoners van Ninevé. Jezus rondt het onderwerp af met een laatste, geestelijke, vergelijking. „De koningin van het Zuiden [Seba] zal in het oordeel optreden met dit geslacht en het veroordelen, want zij is gekomen van de einden der aarde om de wijsheid van Salomo te horen en zie, meer dan Salomo is hier” (Matth. 12:42).

Tot nu toe had Jezus het in zijn voorbeelden uit de oudheid gehad over niet met name genoemde mensen. Christus had verwezen naar grote groepen mensen — inwoners van Sidon, Tyrus, Sodom, Gomorra, Ninevé . . . steden wier inwonersnamen allang vergeten waren (behalve door God zelf).

De Koningin van Seba heerste over de Sabeeërs en reisde in de tiende eeuw v. Chr. naar Jeruzalem om Koning Salomo's wijsheid op de proef te stellen. Diep onder de indruk keerde ze naar haar land terug. Maar ten tijde van haar opstanding zal de Koningin van het Zuiden *niets* weten omtrent de geschiedenis van Jezus' generatie. Ze zal die pas na verloop van tijd leren kennen.

Al deze voorbeelden uit het boek van Mattheus (over mensen die in verschillende generaties leefden) worden vergeleken met de burgers uit de steden en dorpen in Jezus' tijd. Jezus leert ons dat zij allen zullen worden *opgewekt samen met* de generatie uit Jezus' tijd.

Hij verstreckte voldoende mondelinge beschrijvingen van generaties van mensen die ver van elkaar verwijderd en in totaal andere perioden van de menselijke geschiedenis leefden, om het erin te hameren dat het grootste deel van de mensheid op eenzelfde tijdstip hier op aarde *levend bijeen zal zijn*. Dan zullen daar de mannen en vrouwen van voor de Zondvloed zijn, alle Israëlieten (alle twaalf stammen met inbegrip van het Joodse volk, zie Rom. 9:11), de mensen

uit de duistere middeleeuwen en zelfs een ieder die *nu* leeft en om ongeacht welke reden geen gelegenheid heeft gehad Christus te aanvaarden en naar behoud te groeien.

Deze heilige dagen en u

Indien u een waarachtig christen bent en tot de dood trouw blijft, zult u het voorrecht genieten deel te hebben aan een betere opstanding (Hebr. 11:35) bij de wederkomst van Christus. Maar hoe staat het met uw vrienden en familieleden (de levende zowel als de doden), die weinig van Christus, zijn Evangelie en het Koninkrijk Gods wisten?

Ziehier uw toekomstig erfdeel! Na duizend jaar lang met Christus te hebben geheerst en geregeerd (Openb. 20:3-6) in een wereld waarin de ene generatie op de andere volgde van nieuwe mensen die nooit eerder hebben geleefd, zult u *dan* het voorrecht genieten de opstanding van uw voorouders, familieleden en bekenden te zien! En u zult hen helpen Gods weg van behoud te volgen.

Did dan zijn de levensbelangrijke betekenissen van de jaarlijkse heilige dagen die over de ganse aarde door de Kerk van God — haar eigenlijke naam is Worldwide Church of God — worden gehouden. Begint het u nu duidelijk te worden waarom de leden van deze kerk jaar in jaar uit deze jaarlijkse sabbatten heiligen? Wanneer men deze jaarlijkse heilige dagen houdt, krijgt men een voorproef van de tijd die komt! Dan beleeft men zelf een voorvertoning van de prachtige wereld van morgen! □

AANVULLENDE LECTUUR

Bijgaand artikel is eigenlijk een beknopte inleiding tot een veel uitvoeriger boekje, waarin het hoe en waarom van deze jaarlijkse heilige dagen en feesten wordt uiteengezet. Waarschijnlijk blijven voor nieuwe lezers van ons blad enkele vragen onopgehelderd. Wanneer houden christenen deze heilige dagen? Wat zijn de juiste data volgens de kalender? Hoe kom ik in contact met anderen die deze heilige dagen houden? Al deze vragen — en nog vele andere — worden beantwoord in het prettig leesbare boekje *Heidense feestdagen — of Gods heilige dagen?* U kunt dit boekje op aanvraag gratis verkrijgen.

Verbergt God zich?

(Vervolg van pagina 21)

nen beschikken over bewijzen uit de eerste hand?

Uw Schepper heeft hierin voorzien — Hij kan zich door u openbaren! Hij kan in de ware zin van het woord in u wonen! (1 Joh. 4:12) — Jezus Christus, de Schepper van dit heelal, kan in uw geest en vlees komen! Hoe? Door de inplanting van zijn heilige Geest (Joh. 14:17) — die Gods kracht is om Zichzelf door u uit te drukken.

God biedt ons een majesteit aan die zelfs de stoutste fantasieën overtreft. En u kunt deze verkrijgen!

Wij hebben een absoluut tweevoudig bewijs: in de eerste plaats de persoon in kwestie kan, voor de eerste maal, Gods wet naleven. Natuurlijk zal Gods wet nagekomen worden: als God zich in en door mensen zal manifesteren, is het vanzelfsprekend dat Hij zijn eigen wet zal gehoorzamen! In de tweede plaats kan die persoon in toenemende mate méér goddelijk karakter ontwikkelen.

De verbazingwekkende, ondoorgrondbare uitkomst van deze ontwikkeling wordt bij de opstanding zichtbaar — wanneer, in waarheid en in feite, die persoon zelf in Eeuwig God veranderd wordt! Hoe ongelooflijk fantastisch het ook in onze oren moge klinken, de Almachtige God reproduceert Zichzelf — Hij maakt de mens geschikt om een volwaardige Zoon in zijn Godsgezin te worden. Voor de godsdiensten van deze wereld lijkt dit heiligschennende godslastering — maar dit is nu eenmaal de reden waarom God het hele universum geschapen heeft!

De wereld leert dat de mens Gods Tien Geboden niet kan onderhouden. Inderdaad. De mens alléén kan dat niet. Maar wanneer de menselijke geest door Gods heilige Geest doordrongen en versterkt wordt (Rom. 8:16), dan kan de mens Gods wet ten volle gehoorzamen, omdat Christus zelf hulp verleent. De wereld haat het God te gehoorzamen, en ridiculiseert het idee dat God zich zou kunnen reproduceren. Het resultaat is dat de wereld Gods openbaring door de mens verwerpt.

En door Gods openbaring te verwerpen, lastert de wereld Gods heili-

ge Geest. Godsdienstijveraars zeggen u: „Geloof enkel in de naam van de Heer Jezus en u zult behouden worden.” Zij komen ook met de al even belachelijke bewering aan dat de heilige Geest een afzonderlijke persoon is! Dit is een schandelijke poging om én de Godheid te beperken tot een „drieëenheid” die zich niet meer kan uitbreiden, én God de kracht te ontzeggen, zijn eigen wet door mensen te onderhouden.

Hoe weet u dat God zich door mensen kan openbaren? U kunt uw geloof niet op deze pagina's aaneengeschakelde woorden riskeren. Bewijs het dus! Bewijs het door het te proberen! Er is geen andere mogelijkheid. U moet de fantastische zegen van Gods Geest zelf ondervinden. En wij bedoelen hier niet het een of andere schijnheilig ratjetoe van zelfmisleidende emoties, zoetige gebedsbijeenkomsten en vroom aandoende getuigenissen. Maar wij bedoelen wél Gods adembenemend doel in ons leven en de buitengewoon interessante gezagspositie speciaal voor u bereid.

En nu ter zake. Hoe kunt u Gods heilige Geest verkrijgen? Er zijn slechts twee vereisten: 1) Een geheel berouwvolle denkwijze, en 2) de doop. Dat is alles (Hand. 2:38).

Hoe kunt u weten of u berouw heeft? Hoe kunt u gedoopt worden? Waar zijn Gods dienaren? Wij kunnen uw vragen beantwoorden. Als God u het vermogen gegeven heeft de visie te bevatten, schrijf ons dan voor een persoonlijke beantwoording van uw vragen. Gun ons het genoegen u te dienen. Wij doen het graag.

Van al Gods openbaringen aan de mens zal de duidelijkste en meest aangrijpende openbaring voor u plaatsvinden, wanneer u persoonlijk de buitengewoon aangrijpende verandering in uw eigen gemoed zult vaststellen die door Gods heilige Geest teweeggebracht wordt — een bestendige vervolmaking van uw karakter, een nieuwe dimensie in uw begripsvermogen, een plotselinge animo en levenslust en een fantastisch perspectief van uw toekomst. U zult zich nooit meer de veelvuldige ogenblikken, plaatsen en middelen van Gods openbaringen aan de mensheid hoeven te herinneren. Wanneer u God zich wil zien openbaren, zult u alleen maar naar Gods kracht in uw eigen leven hoeven te kijken! □

VRIJE WERELD

(Vervolg van pagina 8)

De Russische vloot doemt overal in de Middellandse Zee dreigend op, de zee die eens een Brits „meer” was. Voor de boeg van de Rode oorlogsschepen passeren op ieder willekeurig ogenblik meer dan 300 tankers met 25 miljard vaten olie.

Aan de zuidelijke punt van Afrika hebben de Britten de strategische vlootbasis van Simonsstad opgegeven. Simonsstad was de bewakingspost voor de 24.000 schepen, waaronder vele olietankers die jaarlijks de Kaap de Goede Hoop ronden.

Na het verval van Englands macht bleef Amerika's overheersende rol de voorname positie van het Westen tegenover het opdringende getij van de communisten verzekeren.

Tot aan Vietnam.

In Zuidoost-Azië werd Amerika's trotse macht (Lev. 26:19) onherstelbaar gebroken. Sindsdien hebben de Sovjets, gebruikmakend van hun Cubaanse legionairs, feitelijk onbetwiste overwinningen behaald in Angola en Ethiopië. Duizenden Cubanen zijn in de radicale staten van Afrika en elders gelegerd.

Nu doet de roekeloosheid van Amerika's buitenlandse politiek belangrijke landen overal in het gebied van de Perzische Golf en de Indische Oceaan ernstig twifelen aan Amerika's vastberadenheid.

De tijd is inderdaad kort vóór de „voleinding der wereld” (Matth. 24:3). De volledige economische ineenstorting van de westerse wereld is misschien vlakbij — tenzij de van kwaad tot erger gaande gebeurtenissen in de „crisisboog” op de een of andere manier tot staan worden gebracht.

Zo niet, dan lette men op wat Matth. 24:21-27 zegt: „Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden, doch ter wille van de uitverkorenen” — hen die God nu roept en waarmee Hij werkt om hen te laten heersen in de komende eeuw, de Wereld van Morgen — „zullen die dagen worden ingekort”. □

WAARTOE BENT U GEBOREN?

Om zonder zin te leven in een absurd toevallig universum? Om te lijden voor het plezier van een wraakgierige God? Om keer op keer te worden wedergeboren tot u geschikt bent om in een etherisch alomvattend bewustzijn te leven? Of werd u geboren om een bestemming te vervullen waar u zelfs niet over heeft gedroomd? Geloof het of niet, maar bij uw geboorte werd u een ongevoelbaar menselijk potentieel gegeven — om iets te worden waar de wetenschap niets over weet en wat de religie niet heeft begrepen. U werd geboren met een bepaalde bedoeling. U

moet te weten komen wat die bedoeling is. U moet erachter komen waarom u nu leeft en waarheen u op weg bent; om iets meer te weten te komen van deze fantastische bestemming en hoe u een overvloedig, gelukkig leven kunt leiden. Schrijf ons om het gratis boekje *Waartoe bent u geboren?*

Waartoe
bent u
GEBOREN?

Een uitgave van Ambassador College

VERZOEK OM LECTUUR/ADRESWIJZIGING

Kruis aan:

- Zend mij de volgende lectuur: _____
- Adreswijziging: _____
- Nieuwe abonnee:
Schrijf hieronder het nieuwe adres

Naam _____

Adres _____

Plaats/Land _____

Knip uit en zend dit samen met het adresstrookje naar:

De Echte Waarheid
Postbus 333
Utrecht (Nederland)

DPT